Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1623 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 15 iulie 1954

Tineri și tinere de la sate!

Luptați cu înflăcărare sub steagul întrecerilor socialiste și patriotice pentru a executa la timp și fără pierderi treierișul.

Ajutați la amenajarea ariilor, la organizarea cetelor, sprijiniți transportul snopilor pe arii și rînduiți munca la arii după metoda graficului orar a lui Nicolae Brediuk.

Nici un bob să nu se piardă

A ÎNCEPUT RECOLTATUL. Lupta pentru strîngerea la timp și fără nici un fel de pierderi a recoltei a cuprins deocamdată din plin regiuni, cum sînt: București, Timișoara, Craiova, Constanța, Galați, dar în curînd va fi în toi în toate satele patriei.

Recoltatul este o perioadă de vîrf de muncă, deoarece pentru a preîntîmpina pierderile, lucrările trebuiesc făcute la vreme și într-un timp cît mai scurt. O condiție esențială în grăbirea recoltării, dezmiriștitului și treierișului este pregătirea lor temeinică și organizarea amănunțită. Fără ca tractoarele, secerătorile, combinele, batozele etc. să fie în perfectă stare de funcțiune ne putem aștepta oricînd la întreruperi mai mari sau mai mici, la timpi morți creați de diferite stricăciuni. De asemenea dacă munca la seceriș, dezmiriștit ori treieriș nu este bine organizată, dacă tractoarele nu sînt aprovizionate la timp cu motorină sau ulei, dacă lipsește sfoara de legat snopii ori nu sînt destule care la arie, lucrările merg încet, cu întreruperi, recoltarea întîrzie.

Pregătirile pentru recoltare trebuiau terminate, așa cum se arată în Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la campania de vară, încă de la 20 iunie. Totuși unele S.M.T.-uri, gospodării de stat, ca și unele comune, nu s-au străduit să respecte acest termen, să întîmpine recoltarea cu toate pregătirile puse la punct.

Preîntîmpinarea pierderilor care pot avea loc la recoltare trebuie să preocupe în cea mai mare măsură pe utemiștii și tinerii care muncesc pe ogoare. Recoltatul trebuie început la momentul potrivit — determinat pentru fiecare comună, gospodărie colectivă, întovărășire agricolă, gospodărie de stat, de către inginerii și tehnicienii agronomi. Utemiștii trebuie să ceară sfatul acestora, să contribuie la mobilizarea țăranilor muncitori la începerea secerișului la timp, să lupte cu toate puterile pentru ca seceratul și treieratul grînelor să dureze cît mai puțin. De un mare folos pentru îndeplinirea acestei sarcini sînt metodele înaintate ale fruntașilor în producția agricolă din Uniunea Sovietică. Multe din aceste metode au fost aplicate și la noi în țară cu un succes deosebit. Este cunoscută de mecanizatori minunata metodă a graficului orar care poate fi aplicată la seceratul mecanic și la dezmiriștit, ca și organizarea muncii la treierat după metoda lui Nicolai Brediuk, metoda cuplării a două sau mai multe mașini agricole la un tractor etc. Utemiștii trebuie să fie primii care să aplice aceste metode, în scopul grăbirii recoltatului, dezmiriștitului și treierișului. Exemple ca ale mecanizatorilor care au organizat în comunele Marghita și Ghiorad, regiunea Oradea, două cupluri de cîte două batoze la un tractor, ca ale mecanizatorilor de la S.M.T. Hagiești, regiunea București care au construit un agregat dintr-o secerătoare legătoare, un strîngător de snopi cu elevator și un discuitor, trebuiesc urmate cît mai mult.

De asemenea trebuie să se dea o atenție mare și altor metode care grăbesc strîngerea recoltei, cum este de pildă legarea rapidă a snopilor. Utemiștii trebuie să inițieze și să organizeze acțiuni împotriva pierderilor de boabe atît la secerat, cît și la transportat, treierat etc. Organizațiile pionierești trebuiesc îndrumate să organizeze o intensă muncă pentru strîngerea spicelor rămase pe miriște.

In general, în această perioadă munca trebuie să fie astfel organizată, încît să se înlăture cu totul posibilitatea de a se pierde un singur bob. Mai ales la arii, organizarea este foarte importantă. Intîrzierea organizării ariilor sau munca superficială dusă în această direcție, provoacă întîrzierea începerii treierișului. Atenția tineretului trebuie îndreptată cu toată seriozitatea spre organizarea ariilor.

Odată cu secerișul, cu culegerea roadelor din acest an, țăranii muncitori se gîndesc la recolta anului viitor: „Oare va fi mai mică sau mai mare? Pentru înlăturarea îndoielilor de orice fel, belșugul anului viitor trebuie pregătit încă de pe acum. Prima lucrare pregătitoare este dezmiriștitul care, cu cît este făcut mai repede după seceriș, cu atît este mai folositor. Utemiștii trebuie să fie exemplu și în această privință, să combată obiceiul de a lăsa miriștea nerăsturnată pînă tîrziu în toamnă, ori chiar pînă la primăvară, obicei care aduce mari scăderi de recoltă.

Tineretul muncitor de la sate, utemiștii, au datoria ca prin munca lor, să se situeze în rîndul fruntașilor. La lucrările mai grele, în munca de noapte, la ariile electrificate și iluminate, la recoltat, dezmiriștit, tinerii să fie primii care să participe, dînd exemplu și celorlalți. Acolo unde se ivesc greutăți neprevăzute, întîrzieri care primejduiesc succesul campaniei de vară utemiștii și tinerii țărani muncitori trebuie să se organizeze în echipe de șoc pentru a putea întări munca.

Precizînd că baza educației comuniste este munca, articolul redacțional apărut în „Scînteia" nr. 3018, subliniază: **„De aceea, problema principală în momentul de față este antrenarea U.T.M. și a maselor de tineri la o participare activă în marile campanii politice și economice ale partidului, în primul rînd în întrecerea socialistă în cinstea lui 23 August 1954 — a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre — și în asigurarea succesului muncilor agricole de vară, în vederea dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc".**

Prin urmare organizațiile U.T.M. de la sate au datoria să ridice munca la rangul de glorie, cinste și eroism. Lucru ce-l pot dovedi cu prisosință și trebuie să-l dovedească în executarea la vreme și în bune condițiuni a muncilor agricole de vară.

Să strîngem recolta la timp și în bune condiții

* *

Vești bune din comuna Roșiori

Bogat în cernoziom și lucrat așa cum cer regulile agrotehnice, pămîntul comunei Roșiori din raionul Urziceni, care provine din defrișări de păduri făcute cu cîteva zeci de ani în urmă, asigură țăranilor muncitori cu gospodării individuale din această comună, recolte bogate la hectar.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Roșiori, raionul Urziceni, și-au pregătit din timp atelajele și au stabilit cu multă chibzuială suprafețele care vor fi secerate pe măsura coacerii grînelor. Cînd au văzut că boabele de grîu au dat în pîrg, țăranii muncitori Ioan C. Manea, Nicolae Stanciu și Ion Burtea au ieșit primii la seceriș, îndemnînd și pe alți țărani muncitori să înceapă strîngerea păioaselor. Numai în prima zi în întreaga comună, s-a secerat recolta de grîu de pe o suprafață de 100 ha. Zilele acestea, țăranii muncitori din Roșiori au terminat seceratul pe o suprafață de 720 ha. cultivate cu grîu, 36 ha. cultivate cu orz și alte cîteva zeci de hectare cultivate cu rapiță și mazăre. De asemenea, în cîteva zile după recoltare ei au dezmiriștit o mare suprafață pe care au însămînțat-o cu porumb furajer. Afară de cele două secerători-legători pe care le-au primit de la S.M.T. Eliza Stoenești, cu care au încheiat contracte din vreme țăranii muncitori din Roșiori au mai primit de la acest S.M.T. 2 tractoare și 2 batoze pentru treierat, 1 plug pentru dezmiriștit, numeroase greble mecanice și altele. Pentru a se asigura ritmul zilnic de treierat și pentru a se evita aglomerarea lucrărilor de vară, cu 2 săptămîni înainte de începerea treierișului s-au organizat cete compuse din 50—60 de oameni care au și început zilele acestea treierișul la cele două arii pregătite și amenajate din vreme.

Paralel cu lucrările de recoltare, dezmiriștit și treierat, țăranii muncitori din această comună, îndrumați de tehnicienii agronomi de la sfatul popular au dat o mare atenție și lucrărilor de întreținere a culturilor. Astfel cele 520 ha. cultivate cu porumb și cele 20 ha. cultivate cu bumbac au fost prășite în întregime pentru a treia oară.

Prima grijă — predarea cotelor către stat

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Tîrzii, raionul Huși au recoltat orzul de pe 22 hectare. Pe locul unde se afla lanul de orz s-a instalat apoi aria de treierat. La 12 iulie, brigada a 3-a condusă de Petre Secobeanu a început treierișul. Primii saci umpluți cu orz au fost transportați la baza de recepție Crasna.

Achitînd obligația de colectare imediat după treieriș colectiviștii din comuna Tîrzii au obținut chitanța nr. 1 pe raion.

★

In raionul Codăești, membrii gospodăriei colective „23 August" din comuna Pribești au fost printre primii pe regiune care au terminat treierișul. Brigăzile conduse de Constantin Panait și Vasile Mititelu au lucrat cu mult spor. In dorința de a-și achita cu cinste obligațiile față de stat, colectiviștii au predat la baza de recepții primele cantități de orz treierate, obținînd primii pe raionul Codăești, chitanța nr. 1.

Recoltatul în raionul Lehliu

In raionul Lehliu secerișul a început de mult. Din totalul suprafețelor cultivate cu păioase 80 la sută au fost secerate. Orzul a fost terminat și grîul de primăvară de asemenea. Grîul de toamnă a fost secerat în proporție de 87 la sută. Rapița a fost secerată în întregime. Gospodăria agricolă colectivă din comuna I. C. Frimu se află în fruntea campaniei de recoltare. Ea a secerat cu combaina 40 de hectare. Pe întinderea comunei Artari care se află a doua în întrecere s-a secerat 572 hectare, reprezentînd mai bine de 90 al sută din totalul semănăturilor pentru recoltare. In comuna Crăsani au fost recoltate 1035 de hectare (mai bine de 93 la sută). Proporții mari a luat și treierișul. 80 de batoze au intrat în funcțiune pe ariile comunelor.

Tineretul de pe cuprinsul raionului Lehliu antrenat în întrecere în cinstea marelui eveniment 23 August și a conferinței regionale U.T.M. și-au luat angajamentul să sprijine cu toate forțele lor terminarea la timp a secerișului. Pînă acum s-au organizat 28 arii numai ale tineretului.

In această campanie, fetele au adus un aport serios. Iată de pildă la G.A.C. Alexandru Sahia, din comuna Paicu, care a terminat secerișul, echipa tineretului s-au mai bine zis echipa fetelor de la începutul campaniei se menține mereu fruntașe. Ea a învins în nenumărate întreceri pînă acum și are fetele ei harnice, printre care Sanda Militaru, Elena St. Bănică și Nina Gheorghiu care au dat în fiecare zi două norme și chiar două norme și jumătate.

Nici tractoriștii de la S.M.T. Lehliu nu s-au lăsat mai prejos. Cei 62 de tineri antrenați în întreceri socialiste își îndeplinesc angajamentul. Brigada fetelor nr. 97 care lucrează pe tarlalele GAC Radu Vodă, a secerat în prima săptămînă de lucru 112 hectare și a dezmiriștit 10 hectare. Tractorista Ganea Elena a secerat 40 hectare iar tractorista Dumitrescu Sanda numai în cîteva zile a secerat 20 de hectare. Cele 10 hectare au fost dezmiriștite de către utemistul Alexandru Gheorghe cel mai bun tractorist din stațiune.

Brigada 5-a a lui Nincă Ioan se află pe locul 2. Ea a secerat pînă acum 102 hectare.

In raionul Lehliu campania de vară a intrat într-un ritm din ce în ce mai viu.

SILVIA BRĂDESCU
Corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Muncitor și student

Prin perdeaua ce acoperea fereastra, razele luminii dinlăuntrul camerei proiecta pe zidul casei vecine o umbră neînțeleasă. Afară domnea întunericul. In depărtare se auzea din cînd în cînd, cîte un tunet.

Pentru utemistul Florea, timpul se scurgea însă prea repede.

Cînd se așezase la masa încărcată de cărți și caiete, erau orele 23. Acum privi ceasul așezat într-o cutie prinsă în perete și dădu nemulțumit din cap. Era ora trei. Citise mult însă ar mai fi avut de făcut cîte ceva.

Caietul și-l împodobise cu o serie de formule complicate, aparținînd chimiei organice. Un alt caiet vorbea despre mecanică, electricitate, căldură.

Pe copertă lîngă numele lui sta scris cu grijă „caiet de fizică".

Cum sta așa răsfoind una dintre cărți, își aduse aminte că a sosit de mult timpul să se odihnească. Iși rîndui cărțile și caietele în servietă, stinse lampa, se culcă și adormi destul de ușor.

In ciuda nopții care se lăsase, odată cu norii încărcați de ploaie, dimineața era frumoasă. Soarele parcă se ridica dintr-un rîu de foc deasupra orizontului, iar zefirul legăna ușor frunzele copacilor.

Pe deasupra clădirilor complexului „Grivița Roșie" plutea un fum ușor. Ajustorul Florea Gheorghe se îndrepta spre poarta nr. 3. Din urmă îl ajunse un grup de tovarăși din aceeași secție cu el, care coborîseră din tramvai.

Iși dădură binețe și începură să discute.

Zece minute mai tîrziu sirena spintecă văzduhul cu șueratul său, anunțînd începerea lucrului. Florea își începuse însă activitatea.

Pila din mîinile sale rodea cu repeziciune marginile celui de al cincilea colțar.

Deodată un om cu privirea blajină și cu multă bunătate întipărită pe față se apropie de el.

— Mai ai multe piese tovarășe?

Tînărul își întoarse capul și zîmbi:

— A! dumneata erai, tovarășe Avram? Poți să-mi dai altele. Astea-s pe sfîrșite.

— Bine, studentule, glumi șeful de echipă, bătîndu-l prietenos pe umăr. Apoi plecă să facă bonul comenzii de garnituri pentru elemenți și țevile de îmbrăcăminte ale locomotivei.

Ca și alți fruntași în muncă din secție, tînărul Florea își depășește norma în fiecare lună cu cîte 100—120 la sută. Piesele executate de el sînt totdeauna de o calitate superioară. Se înțelege că multe lucruri interesante a putut învăța de la cei mai buni muncitori vîrstnici.

Cîte odată își amintește de tot drumul parcurs după terminarea stagiului militar. A trebuit să se străduiască mult pînă să dea de capătul lucrurilor uitate în acest timp. Dar a învins. Acum lucrează la fel de bine ca ceilalți tovarăși ai săi de muncă mai vechi.

Numai că în după amiezile zilelor lungi de vară, după ce își termina lucrul, mergea în cîte un parc și tînjea după ceva.

Melodiile acordeonului, dansurile naționale încinse pe puntea vasului, tovarășii ostași și cartnici, valurile mării cînd albastre, cînd negre și furioase... Dar mai cu seamă glasul comandantului. Cu el a stat odată de vorbă, prietenește cum obișnuia comandantul să facă în timpul liber.

El i-a arătat ce înseamnă flux și reflux, cum iau naștere ploile, de ce navele nu se scufundă cu toate că sînt foarte grele. I-a arătat însemnătatea trigonometriei, algebrei și geometriei în construcția vapoarelor. Cu cele patru clase profesionale ale sale însă nu înțelegea totul.

După lăsarea la vatră tînjea după învățătură.

Intr-o zi se petrecu ceva deosebit în viața sa. Pe ușa atelierului sta lipită o circulară. Ea chema pe muncitori la învățătură.

Uită că era cu pila în mînă și alergă către comitetul de partid. Aici întîlni pe tovarășul Anton Gheorghe.

— E adevărat, tovarășe Anton? E adevărat? — întrebă el cu răsuflarea întretăiată din cauza alergăturii.

— Ce să fie adevărat? — întrebă la rîndul său nedumerit comunistul Anton Gheorghe.

— Facultatea! Pot merge și eu acolo?

— Da, desigur! Să te înscriu?...

...Intrase în examene. Dacă ar spune că a fost ușor, ar spune un neadevăr. Insă el s-a pregătit, a dormit mai puțin decît altădată și străduințele nu i-au fost zadarnice. Examenul l-a trecut cu bine. A început învățătura. Facultatea muncitorească avea cursurile seara după orele de producție.

Nu era ușor ca după cele 8 ore de muncă să vină și aici. Drumul trebuia făcut cu două tramvaie. In bancă pe la mijlocul orelor, uneori i se făcea somn. Iși mușca însă buzele și se mustra în gînd:

— Sînt un om de nimic. Cum se poate să adorm cînd profesorul vorbește nu numai pentru restul clasei ci și pentru mine?

De la un timp a îndrăgit și mai mult facultatea. De la cursuri n-a lipsit. Cînd avea probleme mai grele de rezolvat, nu se dădea bătut. Studia, se consulta cu alții și nu avea odihnă pînă nu izbutea.

Așa a ajuns în anul doi.

Tovarășa profesoară Ion Teodora în timpul anului acesta a vorbit cu multă căldură despre studentul Florea Gheorghe, care a trecut acum în anul III.

— Frecvența regulată, sîrguința și conștiinciozitatea, se întîlnesc toate în ființa sa — arăta profesoara.

Cînd lucra la secția de clădiri și instalații, odată a trebuit să lucreze luminatoare pentru acoperiș. Aici, matematica i-a venit în sprijin ca un prieten bun. Geometria plană i-a fost de un real folos.

Din cunoștințele sale împarte și altora.

Intr-o zi a putut ajuta chiar pe tovarășul Gheorghe Mocanu, un muncitor harnic și destul de priceput. Uitase cum se face cubajul. Bucuros, tînărul nostru că poate fi de folos celor din jur, explică repede acest lucru. Iar cubajul de scînduri, necesare gardului pe care voia să-l facă tovarășul Mocanu, a ieșit cît se poate de bine.

Deseori secretarul comitetului de secție U.T.M., Radu Victor, vine însoțit de secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., Ilie Ion, și discută la locul său de muncă.

Vorbesc despre produse, calitate, productivitate, economii și traducerea în viață a angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. Apoi discută despre facultate, despre învățătură.

Nu de mult, organizației de secție U.T.M., i-a fost înmînat drapelul de secție fruntașă. La aceasta a contribuit și el din plin.

In ziua aceea se găseau de față și tovarăși din comitetul de partid. Printre ei era și comunistul Anton. Dînd cu privirea de „studentul secției noastre" — căci așa-i spun băieții — îl întrebă:

— Cu tine ne mîndrim. Mergi bine cu facultatea? Dar ia spune-mi ce vrei să fii în viitor?

— Voi lupta pentru a ajunge inginer chimist. E atît de frumoasă chimia! — răspunse el. Și gîndurile îi porniră peste ani. Se vedea într-un laborator viu luminat, printre zeci de eprubete, aparate și sticle cu acizi.

Și tînărul Florea Gheorghe zîmbi... Toate acestea le vedea aievea, dar cu siguranță că vor deveni realitate.

ION TEOHARIDE

Vești din țările de democrație populară

Noi mașini agricole

La Leipzig s-a deschis expoziția de agricultură și horticultură a R. D. Germane în cadrul căreia sînt expuse între altele cele mai noi mașini agricole fabricate în R. D. Germană.

Printre întreprinderile care și-au prezentat produsele la această expoziție se află și uzina constructoare de mașini agricole „Wömag" din Ludwigslust, care este una din cele mai mari uzine de acest fel din R. D. Germană. Ea prezintă, printre altele, o nouă combină (secerătoare-treierătoare) prevăzută cu un aparat de uscare, care reduce pierderea obișnuită de 5-8 la sută la cereale, la un procentaj minim. Intre banda rulantă și toba batozei a fost instalată o baterie electrică pentru raze infraroșii, căreia îi furnizează energie electrică generatorul tractorului. In cîteva secunde, cu ajutorul razelor infraroșii, grîul este atît de bine uscat încît spicul poate fi treierat cu o pierdere minimă de 0,8 la sută.

Expoziția se bucură de un mare succes. Incă în primele ore după deschidere, ea a fost vizitată de aproximativ 30.000 persoane.

Centrul cehoslovac de televiziune

Centrul de televiziune din Praga și-a început emisiunile de probă acum un an. Intre timp, s-au creat toate posibilitățile pentru lărgirea rețelei de televiziune și pentru trecerea la emisiuni permanente. Aparatele de recepție executate de fabrica Tesla înregistrează bine imaginile și sunetele și recepționează chiar de la distanțe mai mari decît se prevedea la început. Aceasta permite ca televiziunea să pătrundă în cît mai multe locuințe ale oamenilor muncii.

Ascultătorii întîmpină cu un viu interes programul emisiunilor de televiziune, care cuprinde printre altele opere ca baletele lui Ceaikovski, comedia „Mult zgomot pentru nimic" de Shakespeare și „Voinarka" de Jiracek. In scurt timp, programul centrului cehoslovac de televiziune va transmite piese de teatru și manifestări sportive.

Activitatea centrului de televiziune se va lărgi neîncetat. Incepînd din luna mai el transmite programe de patru ori pe săptămînă iar duminica — filme.

Viața fericită a studenților chinezi

In orele libere studenții Chinei Populare au la dispoziție cele mai variate mijloace de recreare. Iată în fotografia noastră, un grup de studenți distrîndu-se cu un joc vesel în parcul din preajma facultății unde studiază.

Vom petrece o vacanță interesantă

In anul acesta, va exista în orașul Cluj un club studențesc de vară al cărui program variat va prilejui studenților rămași în oraș pe lîngă odihnă și o distracție plăcută.

De curînd tinerii de la universitățile: „Victor Babeș" și „Boliay", de la Institutele Medico-Farmaceutic și Politehnic, s-au întîlnit și au constituit un comitet de conducere al clubului. Sediul clubului se află în incinta Universității „Boliay" și cuprinde: terasă, parc și teren pentru voley. Clubul este prevăzut cu o bibliotecă în care se găsesc cele mai noi cărți apărute în limba romînă și maghiară. De asemenea el a fost înzestrat cu un aparat de radio, un pian, acordeoane, mese de tenis de masă și de șah etc.

In planul de activitate al clubului sînt prevăzute audiții muzicale, precum și conferințe la care vor fi invitați academicieni, profesori universitari, scriitori etc.

In cadrul programului a fost prevăzută o conferință specială pe care o va ține profesorul universitar doctor Bologa, cu subiectul — 100 de ani de la nașterea lui Victor Babeș.

Dimineața și după amiază, clubul va organiza manifestații sportive. Tinerii studenți vor putea învăța să înoate, vor juca baschet, tenis de masă etc., sub îndrumarea instructorilor speciali. In prima săptămînă de activitate a clubului se vor alcătui echipe pe diferite ramuri sportive iar din ziua de 20 iulie vor începe antrenamente pentru luarea probelor G. M. A.

Conducerea clubului a hotărît de asemenea vizionarea unor spectacole, filme, organizarea de șezători studențești și excursii în locurile pitorești din împrejurimile Clujului și în gospodării agricole colective din apropiere.

Conducerea clubului va face totul pentru ca activitatea să fie cît mai interesantă, mai recreativă.

M. BUTNARU
secretar al comitetului U.T.M. de la Institutul Medico-Farmaceutic Cluj

Prin Regiunea Autonomă Maghiară

Pretutindeni se trăiește viața nouă

Szabo Francisc e un om înalt, bine făcut, cu obrazul aspru și ochii veșnic sclipitori.

L-am întîlnit la intrare, în curtea gospodăriei colective. Tocmai se pregătea să plece la cîmp. După ce i-am dat binețe în ungurește, l-am întrebat: „unde-l pot găsi pe președintele gospodăriei?" Omul se uită la mine și nu îmi răspunse prea repede. „Nu te supăra tovarășe, dar vreau să știu mai întîi de unde ești. După ce i-am întins delegația, am urcat amîndoi scările și am intrat în sediu. Apoi omul cel înalt mă întrebă: „dumneata scrii în limba romînă la ziar, așa-i? Dar nu-i nimic avem noi aici utemiști care știu să citească romînește și o să ne tălmăcească și nouă".

După ce i-am explicat despre ce vreau să scriu, președintele începu să-mi povestească.

„La 6 August 1950 cînd gospodăria noastră a luat ființă, cele 35 familii care ne-am unit pentru a munci pămîntul în colectiv, nu aveam decît 5 vaci, 2 boi, 5 cai, dintre care doi i-am primit de la stat.

Sîntem acum 52 de familii în colectivă și avem 11 vaci, din care 9 sînt mulgătoare, 19 viței, 17 cai, 95 oi, 27 miei și o crescătorie cu 12 porci.

— La înființarea colectivei noastre, printre cele 35 familii se strecuraseră și 2 familii de chiaburi, Bandi Beni și Kiss Emeric. Și încă unde? Chiar la conducere. Au căutat ei, chiaburii, să ne bage bețe în roate, dar nu le-a mers. Ni s-au repartizat în 1950, 110.000 lei pentru ca să cumpărăm cele necesare gospodăriei și cei doi chiaburi au căutat să țină banii ascunși, să nu-i folosim. Dar nu le-a reușit cu colectiviștii noștri. I-am demascat la timp și i-am scos afară din colectivă, așa cum scoți neghina din lanurile de grîu.

De atunci munca a început să meargă bine. In 1953 de exemplu, datorită aplicării pe scară largă a regulilor agrotehnice am putut obține 2945 kg. de grîu la hectar, 2700 kg. orz, 22.000 kg. cartofi și multe alte recolte bogate.

Iacă, așa-i pe la noi, încheie simplu, președintele. Muncim și trăim din ce în ce mai bine".

Anul acesta însă colectiviștii din G.A.C „Partizanul Roșu" din satul Bancu, îndrumați de tehnicienii de la raion au terminat cu 7 zile înainte de termen însămînțatul celor peste 70 de hectare cu grîu, cartofi, orz, ovăz și borceag de primăvară din care 2,80 ha. cu cartofi în cuiburi așezate în pătrat. Ei au mai sădit 4 ha. cu zarzavaturi, varză de toamnă, morcovi, arpagic și altele.

PE VALEA GUDEI

„Așa-i spune la sectorul acesta de exploatare încă din vechime, fiindcă în ungurește, comunei Stinceni, îi spune „Godemesterhaz" mă lămurește tovarășul Karacsony tehnicianul de la I.F.E.T.-Toplița.

Am ajuns la gara de unde se urcă deobicei și alții în decovilul C.F.F. care pleacă la pădure.

La o jumătate de ceas după ce termină manevrarea platformelor încărcate și remorcarea celor goale, locomotiva fu alimentată și acum așteaptă numai comanda de plecare. Cîteva minute și locomotiva era pusă în mișcare. Fulop Adalbert, mecanicul locomotivei nr. 5 mînuia cu pricepere manivelele. După mai bine de un ceas de mers am ajuns la sectorul de exploatare forestieră din Gudea-Mică.

Aici tovarășul Karacsony care mă însoțise tot timpul mă conduse pe la fiecare cabană în care locuiesc muncitorii, pe la garajul în care staționează uriașele tractoare forestiere sovietice de tip K. T.-42 și cele romînești K.D.-35.

După aceea am luat-o împreună în sus circa 2 km., acolo unde se auzea sgomotul motoarelor. Nu am apucat să mergem mult și în fața noastră apare un K.T.-42, care trăgea după el bușteni. I-am numărat. Erau 9 bucăți și să fi avut vreo 12 m .c. de lemne. Il conducea utemiștii Simion Francisc și Tams Iosif.

Mai sus la locul de încărcare așteptau încă 2 tractoare. Unul încărcat vîrtos tocmai atunci se pregătea să plece la vale, iar celălalt trăgea la rampa de încărcare. Aștepta să-și ia și el încărcătura, făcînd al treilea drum în dimineața aceea. Era K. T.-ul condus de Oserneszki Petre. Bine mai lucrează el, nimic de zis! Inainte a lucrat în alt sector unde cu tot frigul acela năpraznic din decembrie și ianuarie, el își depășea zilnic norma cu 180-200 la sută. A muncit din greu, dar a și cîștigat! Numai în decembrie anul trecut el a avut un cîștig de 3.000 lei, iar în martie anul acesta de 2.000 lei.

Printre tractoriștii utemiști care lucrează în acest sector de exploatare ca Buruian Ștefan, Simion Francisc, Tamas Iosif, Meszaros Mihai și alții se află și utemistul Lorincz Ștefan, fiul lui Lorincz din G.A.C. Ideciul de Sus.

Nu de mult Lorincz Ștefan a venit din armată. El însă nu a stat mult acasă, ci a pornit din nou să-și vadă de meseria lui de tractorist. El este iubit tare mult de tractoriști. Și nu numai pentru că e fruntaș ci pentru că el este cum îi spun tractoriștii și „acordeonistul nostru".

— „Să vezi ce mai cîntă băiatul ăsta seara după ce se întunecă, pînă tîrziu de tot, de stă și apa în vale, nu altceva — spuse Laczko A. Ștefan — șeful echipei de la rampa de încărcare a tractoarelor. Acolo se adună de obicei și oameni vîrstnici.

Și într-adevăr este deosebit de plăcut acolo.

In sectorul de exploatare forestier din Gudea-Mică sînt 4 K.T.-uri de 42 și 2 K.D.-uri-35. Cu conducătorii acestor tractoare tovarășul Cserneszki vrea să organizeze o brigadă.

Insoțitorul continuă: „sectorul nostru de exploatare în bună parte este organizat, dar aceasta încă nu-i nimic. Să vii tovarășe peste o lună la noi și atunci precis o să ai de scris mai multe, și mai cu seamă despre brigada care vrem să o creăm".

BALINT GH.
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

PREVESTITORUL VIEȚII NOI

50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov

La școala lui Cehov

> „...Vor răsări zorile unei vieți noi, va triumfa adevărul și — pe ulița noastră va fi sărbătoare! Eu nu voi ajunge vremurile acestea, voi muri, dar în schimb strănepoții altora le vor apuca. Ii felicit din tot sufletul și mă bucur, mă bucur pentru ei!"
>
> A. P. CEHOV

„A scrie cu talent, adică concis"

Mira Iosif

Intr-o scrisoare către Suvorin în 1889 — Cehov scria aceste rînduri — un adevărat crez artistic din care respiră induioșetoarea modestie și marea pasiune pentru scris a neuitatului Anton Pavlovici:

„Cred că dacă mi-ar fi dat să mai trăiesc încă 40 de ani și în tot cursul acestor 40 de ani să citesc, să citesc și iar să citesc și să **învăț să scriu cu talent, adică concis**, atunci peste 40 de ani aș trage ghiulele cu un tun de un asemenea calibru încît s-ar cutremura cerurile. Astăzi sînt un pigmeu ca și toți ceilalți"... (sublinierea noastră).

In profundul său respect pentru creația literară se poate ca în acea perioadă Cehov să-și fi subestimat „calibrul" — dar noi știm că scrisul lui a zguduit, a cutremurat nu cerurile, ci lumea celor „Trei surori", banalitatea vieții în care se cufundase „Profesorul de literatură" și mediocrul Ionici, a dezvăluit cu o putere necruțătoare tabloul meschin și trist al vieții în atmosfera apăsătoare a existenței mic-burgheze. In centrul acestei opere cu răsunet uriaș sînt povestirile minuscule, schițele de cîteva pagini, ridicate prin arta lui Cehov la proporția marilor opere epice în care se nasc și pier existențe, în care se dezbat marile probleme ale vieții.

Sînt numeroase afirmațiile lui Cehov despre arta conciziunii, arta „scrisului scurt". „...Arta de a scrie este arta de a reduce... Conciziunea este sora talentului"...

Și astfel, în schițe scrise cu sgîrcenie, în care nu există un cuvînt de prisos, se înfățișează în toată complexitatea sa viața omului, cu aspirațiile și limitele sale. Un cuvînt, o idee și Cehov a spus totul.

Iată-l bunăoară pe chipeșul Volodia cel Mic, deprins cu succesul în toate și care a așteptat ca fata ce-l iubea să se mărite cu un altul pentru a-i deveni apoi amantă. „Viața mea nu e ușoară, i-a spus Olia. Haide, învață-mă, spune-mi ceva convingător — ajută-mă..."

— Tararabumbia — i-a spus Volodia — Tararabumbia repeta el mereu „sotto voce"...

„Tararabumbia" e un cuvînt prostesc; dar prin el, tocmai prin lipsa lui de sens, ni se înfățișează, ca prin pereții de sticlă ai unei încăperi pustii, uscăciunea și goliciunea sufletească plină de sine a eroului, mărginirea și disprețul său pentru femeia care-l iubește. Cu un singur cuvînt Cehov creează totalitatea unei situații în așa fel, încît tu cititor pătrunzi dincolo de înțelesul său imediat și ghicești întreaga lume interioară a eroului, mai bine decît din cine știe ce descrieri pretențioase.

Doctorul Mihail Ivanovici i-a spus prințesei cuvinte usturătoare care l-au ușurat — l-au făcut să-și recapete demnitatea de om — fiindcă a avut curajul să-i spună tot ce credea. In numele convingerilor sale despre dînsa și apucăturile ei de îmbuibată. Dar doctorul s-a speriat de reacția prințesei și atunci, cerîndu-și iertare, i-a sărutat mîna roșind... E suficient acest cuvînt „roșind" pentru ca să simțim toată lupta de principii, care s-a dat în sufletul onestului medic și rușinea față de sine însuși care l-a cuprins atunci cînd în el a învins sentimentul fricii și al renegării.

Eroii lui Cehov se manifestă prin acțiunile lor, prin cuvintele lor. Marele artist e sgîrcit în comentarii și la urma urmei ele n-au nici un rost. Noi singuri vedem și tragem concluzii.

Ce ființă pare mai plină de grație, mai pură, mai ideală, decît Maria Selestova — soția profesorului de literatură — pînă cînd o auzim spunînd cu candoare — despre bucata de brînză, tare ca piatra, uitată într-un dulap:

— Asta s-o dăm s-o mănînce la bucătărie...

Vraja s-a rupt! Profesorul de literatură își vede viața în întreaga-i banalitate ucigătoare: „Oameni plicticoși, mici la suflet, străchini cu smîntînă, borcane cu lapte, gîndaci negri, femei toante"...

Și în această lapidară enumerare simțim cotidianele existenței înecate într-o viață fără sens și ideal.

In actuala discuție „Despre curaj în creația literară" care are loc în coloanele ziarului „Scînteia tineretului" ar fi trebuit să dăm cuvîntul și bunului Anton Pavlovici Cehov: „Acolo unde nu e cunoaștere nu e îndrăzneală" — spunea el.

La Cehov există o cunoaștere adîncă, bogată a vieții și de aceea eroii lui trăiesc, sînt complecși, vii și atît de diferiți unul de altul, deși toți poartă puternica amprentă a personalității creatorului lor. Fiindcă cunoștea adînc viața, Cehov nu s-a ferit s-o prezinte concentrat — în trăsăturile ei esențiale — să înlăture tot balastul vorbelor și faptelor de prisos și să redea numai sîmburele viu, al vieții.

In cîteva pagini el a dat viață unor tipuri care vor rămîne pentru totdeauna în galeria monumentalilor eroi ai marii literaturi.

Arta încrederii în viață

Victor Vântu

Citind povestirea unei tinere autoare, Cehov îi spunea cu blînda-i ironie: „Totul e bine, artistic, drăguța mea. Dar uite, dumneata spui de pildă: Și biata copilă era gata să mulțumească soartei pentru încercarea ce i-a fost trimisă. — Ar fi trebuit însă ca cititorul, după ce a citit că ea mulțumește soartei pentru încercarea trimisă, să zică el însuși: biata copilă..."

Asta înseamnă că scriitorul adevărat nu eliberează nici odată eroilor săi certificate de bună sau de rea purtare, el lasă eroii, viața însăși, să facă aceasta.

Dacă tu, tînăr scriitor, zugrăvești în paginile tale, ca pe un om într-adevăr viu, eroul înaintat al zilelor noastre, — cititorul va spune despre el, îndrăgind cartea: „minunat om!" Dacă, dimpotrivă, în paginile tale nu se va găsi decît ca un plicticos leit-motiv exclamația „minunat om" „grozav om" — cititorul, dezamăgit, se va întreba: „Bine, bine — dar pentru ce?" Și tînărul scriitor va fi atunci socotit asemeni acelui negustor care a răgușit lăudind o [illegible] un pumn de cireșe stricate.

De aceea, imaginea lui Cehov ne apare ca a unui genial și modest regizor care — odată cu deschiderea cortinei — nu intervine nici odată printre actori, lăudîndu-i sau mustrîndu-i. El are deplină încredere în piesă; știe că din desfășurarea ei unii vor ieși lăudați; alții — după cum trebuie — mustrați sau înfierați. Nefiind îngrădiți de intervenții inutile și plicticoase, actorii — în opera lui Cehov — capătă parcă deplină încredere în ei, uită că se află pe scenă, se mișcă în voie — ca în viața cea de toate zilele — dînd astfel glas vieții însăși... Iar genialul și modestul regizor, care a făurit toate acestea, rămîne mai departe în culise; el nu va ieși nici odată, la sfîrșit de act sau în finalul piesei, să primească aplauze.

Astfel, pe doctorul Raghin din „Sala nr. 6" nu Cehov este acela care-l face să priceapă găunoșenia filozofiei sale idealiste, a „neîmpotrivirii la rău", ci viața: pumnii sălbatecului Nichita. Nu bunul plac al autorului o face pe năpăstuita copilă din „De-aș putea dormi" să sugrume pruncul din leagăn, ci însăși viața ei — grea, întunecată, lipsită de orice rază de lumină. Peste tot — viața, nu intervenția scriitorului. Simplu, firesc, ca un pîrîu de munte, nu ca un șuvoi de apă silit să apuce drumul unei anumite conducte. In opera lui, Anton Pavlovici nu silește șuvoiul de apă, *„nu născocește nici odată nimic de la el"* (Gorki). Citindu-l, ai același sentiment de încredere cu care te lași condus de un măiastru ghid despre care știi că-ți va dezvălui tot ceea ce este mai bogat, mai interesant în acel colț al vieții pe care vrei să-l cunoști.

Cehov nu adaugă nimic vieții. N-o stilizează nici n-o „înfrumusețează". Cehov are încredere în viață, și astfel, cititorul are încredere în Cehov. La el, buchetul de liliac are aroma lui naturală. Dar unii dintre tinerii noștri scriitori n-au încredere în farmecul natural al liliacului. De aceea, încercînd să „creeze" naturalul, ei stropesc buchetul cu esență de liliac de la parfumerie.

Desigur însă, nu înseamnă cîtuși de puțin, pentru scriitor, să stea cu brațele încrucișate în fața vieții, să înregistreze obiectivist realitatea, să pună în oala cu supă — după expresia lui Gorki — găina cu pene cu tot. Tot Maxim Gorki, zugrăvind atmosfera operei cehoviene, nota, cu deosebită grijă: „Mintea autorului ca soarele de toamnă, luminează cu precizie crudă, drumurile bătătorite, ulițele întortochiate, casele strîmte și scunde..."

Scriitorul *luminează cu precizie crudă* tocmai pentru că are încredere în viață, tocmai pentru că ea nu-i este indiferentă. El are încredere în triumful ei, în fericirea pe care oamenii sînt datori să și-o făurească; și se simte răspunzător să lumineze aceasta *cu precizie crudă*.

De aceea și este arta lui o artă a încrederii în viață. Iar pentru tinerii scriitori, arta încrederii în viață — materie principală de studiu la școala lui Cehov.

Mari personaje secundare

Tita Chiper

Mi se întîmplă adesea ca privind un mare tablou care înfățișează de pildă o bătălie, o mare încordare de forțe omenești, să observ — pe lîngă figurile expresive ale luptătorilor, pe lîngă jocul luminilor pe fețele lor — o floare, sau o armă azvîrlită, un amănunt în aparență întîmplător, dar care să pună în lumină, laolaltă cu elementele principale ale compoziției, ideea tabloului.

In fața operei lui Anton Pavlovici Cehov, sentimentul este asemănător și acele simple amănunte, de descripție uneori, care creionează un personaj, ori o situație — slujesc scriitorului pentru a pune în valoare și din acest punct de vedere al amănuntului — ideea operei sale.

Ar însemna să scrii un întreg tom, ca să demonstrezi această măestrită îmbinare între *principal* și *secundar*, între *ansamblu* și *amănunt*, subtilă artă de a polariza tot materialul operei literare în jurul ideii fundamentale — așa cum apare ea la Cehov. Voi vorbi însă aci, numai despre un singur personaj, *un mare erou secundar*, din galeria figurilor cehoviene: Ferapont Spiridonîci, curierul de la prefectură, din piesa „Trei surori".

Acest neînsemnat curier, care vine în familia Prozorov trimis de fiecare dată de Protopopov — prefectul orașului — nimerește în casa lor în primul act, în momentul cînd toți erau convinși că plecarea la Moscova le va rezolva problemele vieții. Acolo își va găsi Irina un soț lîngă care să cunoască bucuria de a munci; acolo Andrei, fratele cărturar, va deveni profesor universitar „mîndria țării rusești"; acolo unde „totul acum e în floare, scăldat în soare", Olga va scăpa de spectrul îmbătrînirii și al oboselii; iar Mașa — „stejarul verde, încins cu lanț de aur pe-al mării țărm" — va veni în fiecare vară tot la Moscova, spre a scăpa de profesorul de germană și directorul tipicar al liceului de provincie. Pentru ei, această Moscovă, mai mult iluzorie, reprezintă punctul de pornire spre o altă viață, exprimă năzuința lor fierbinte de a se elibera din mocirla banalității. Imaginea depărtată și ademenitoare a Moscovei devine însăși cheia existenței lor. Ferapont nu are de unde să cunoască aceste frămîntări și nu le înțelege. Faptul că el aduce însă vorba de Moscova, își are rostul său bine determinat în logica dezvoltării acțiunii. In felul acesta ne este transmis mai pregnant conținutul, sensul imaginii.

Treptat în sufletul eroilor principali începe să se stingă strălucirea idealului lor de a pleca la Moscova.

La incendiul din actul trei, în odaia ferită, Irina se plînge surorilor sale de abrutizarea care o copleșește exclamînd: „și n-o să mai plecăm la Moscova, nici odată, nici odată..." Dar iată-l și pe Ferapont, care nu uită să amintească, în același act, că în 1812 a ars și Moscova — și cu o nuanță de mîndrie — „și franțuzii s-au speriat!" Aici, în orașul acesta de provincie înglodat în meschinării, nici incendiul nu are frumusețea Moscovei, care — întîmplător parcă — e luată ca analogie.

In ultimul act, cînd familia Prozorov a pierdut de mult orice gînd de a mai pleca la Moscova, — vine din nou Ferapont. Și, cu gust de vorbă ca totdeauna, povestește „înălțimii sale" consilierului Prozorov, — cel care a fost și trebuia să se reîntoarcă la Moscova — despre un ger năpraznic „de 200 de grade" care ar fi fost la Petersburg. Dar și aici Ferapont ezită în favoarea Moscovei: „nu pot să știu dacă a fost la Petersburg sau la Moscova". De altminteri, Ferapont este singurul care mai amintește pînă la sfîrșit de Moscova. Și auzindu-l, cu naivitatea lui curioasă, îți vine să-i strigi decăzutului Prozorov: „Fugi Andrei Sergheevici! Fugi la Petersburg sau la Moscova, eliberează-te! Du-te măcar pentru Ferapont!"

Apariția în „Trei surori", a lui Ferapont este condiționată de nevoia scriitorului de a reliefa pe toate căile, prin orice mijloc literar, ideea generală a piesei.

Arta lui Cehov a creat figuri neuitate, ne mai întîlnite pînă la el și după el: Nichita, din „Sala nr. 6", Majurul Prișibeev, „Draga de ea", chiaburul Biriucov („La moară") cele „Trei surori", „Unchiul Vania"... Dar în galeria acestor tipuri mari și durabile se situează, fără putință de tăgadă și aceste *mari personaje secundare* de felul lui Ferapont Spiridonîci, multe la număr, fără de care n-am putea înțelege în toată complexitatea ei, bogăția de idei a operei cehoviene.

Și de aici, o prețioasă învățătură: totul în opera literară să țintească spre deplina dezvăluire a conținutului de idei, nici un nume de om, nici o replică, să nu fie spuse de dragul de a le spune.

In opera lui Cehov, pretutindeni unde a apărut un om, fie el cît de neînsemnat, s-a arătat o ideie, un adevăr, s-a simțit bătînd însăși inima scriitorului.

Un rol nespus de drag

Maria Botta
Laureată a Premiului de Stat

Printre rolurile pe care le-am jucat, unul dintre cele mai dragi îmi este Irina din „Trei surori", capodopera lui A. P. Cehov. Personajul acesta oglindește tema fundamentală a piesei — tema frumuseții și bogăției sufletești irosite în zadar.

Așa cum afirmă criticul Ermilov, din pricina condițiilor istorice, cîtă forță spirituală îmbinată cu gingășie, cît elan spre muncă cinstită, dragoste pentru tot ce-i luminos în viață și în oameni, cîtă bunătate și inteligență, cîtă sete după o viață mai cinstită, mai omenească este cuprinsă în aceste minunate trei surori.

Insă toată această bogăție nu-și găsește nici un ecou, nici o realizare în realitatea vieții Irinei.

Grosolănia, banalitatea și urîțenia existenței le înconjoară, din toate părțile, pe cele trei surori, atît de lipsite de sprijin și nepregătite în fața greutăților și obstacolelor vieții. „O muncă fără poezie și fără avînt" îmbătrînește de timpuriu pe Irina și Olga, iar elanul lor spre o viață mai bună ca și toate dorurile lor spre fericire se sting, căci viața aceea ca o buruiană urîtă și sufocantă înăbușea frumusețea omenească.

In ceea ce privește interpretarea dată rolului Irinei, m-am străduit să reliefez linia optimistă a piesei, credința fierbinte a Irinei în inevitabilitatea unui viitor mai luminos, într-o viață nelipsită de un ideal. Am căutat ca în cuvintele Irinei, optimismul ei să răsune convingător. Sufletul ei cald și cinstit apare în toată lumina lui, spre sfîrșitul piesei, cînd ea înțelege că fericirea mult dorită nu poate fi realizată de cît luptînd pentru ea: „Va veni vreodată timpul cînd vom afla cu toții tîlcul acestor suferințe, cînd se vor dezvălui aceste taine? Pînă atunci trebuie să trăim... să muncim! Voi pleca singură mîine, voi învăța copiii... toată viața mi-o voi jertfi pentru acei cari au nevoie de ea".

Astfel se dezvăluie credința Irinei în viitor, în acel viitor care va aduce oamenilor o viață dreaptă, o viață în care ei își vor putea realiza fericirea, nu prin suferința altora, ci prin lupta tuturor pentru o viață mereu mai bună.

Un prieten sincer al omului simplu

Galina Maievschi

Anton Pavlovici Cehov a trăit într-una din cele mai tumultoase și mai contradictorii epoci din istoria poporului rus — epoca de pregătire a primei revoluții ruse, cînd capitalismul, luînd o mare dezvoltare, generează cele mai hidoase aspecte ale vieții. Prin acțiunea teroristă a organizației „Narodnaia Volia" este ucis în 1881 țarul Alexandru al II-lea dar, bineînțeles, aceasta nu schimbă cu nimic starea de lucruri din Rusia țaristă. Dimpotrivă; reacțiunea triumfă. In același timp apare un cititor nou care așteaptă ca literatura să-i explice cu simplitate, convingător, viața lui. Era nevoie de o literatură democratică în adevăratul sens al cuvîntului. Și, iată în aceste zile grele ale triumfului reacțiunii, apare un scriitor cu adevărat rus, creator al unei literaturi democratice, un scriitor atît de necesar Rusiei — Anton Pavlovici Cehov.

Cehov vine în literatură pe neobservate. La început scrie din dorința de a rîde de grotescul lumii înconjurătoare, cu umorul său nestăvilit și pentru... a-și întreține familia și a-și termina facultatea de medicină. Scrierile lui sînt mici povestiri umoristice luate din viața cotidiană, povestiri care — dacă autorul lor ar fi rămas la ele — ar fi murit odată cu numerele revistelor săptămînale în care erau publicate. Totuși, studiul lor ne dă posibilitatea să înțelegem mai bine umorul și spiritul pătrunzător cehovian, capacitatea lui de a scoate la iveală banalitatea cinică chiar acolo unde ochiul obișnuit nu o poate observa. Și aceste povestiri intră — alături de creațiile de maturitate cehoviene — în șiragul de mărgăritare al operii marelui scriitor. Numărul mare de povestiri pe care Cehov le scrie cu atîta repeziciune este explicat de către contemporanii lui prin aceea că omul acesta „era cu totul cufundat în creație, — cum spune scriitorul I. N. Potapenco. Clipă de clipă, din momentul în care trezindu-se de dimineață, deschidea ochii și pînă în momentul cînd noaptea pleoapele i se închideau el crea încontinuu"

In orice lucru, în orice fapt banal, el simțea viață și aceste lucruri îi întregeau ideea poetică pe care o purtase în minte fără să fi avut încă o formă precisă.

Abordînd cele mai variate teme și redîndu-le în schițe, povestiri, nuvele și apoi în piese de teatru, opera lui Cehov reprezintă viața Rusiei din cea de a doua jumătate a secolului trecut în trăsături dintre cele mai semnificative. El vorbește despre viața și moravurile mic-burgheze la care organizarea socială nedreaptă condamna atîția oameni, despre dorința arzătoare a atîtor intelectuali cinstiți de a evada din mediul banal al existenței fără orizont, despre căutarea de către aceștia a răspunsului la marea problemă a vremii: „ce-i de făcut?" Cehov vorbește de asemenea cu durere și minie și despre grozăviile satului rusesc în perioada dezvoltării capitalismului. Și tot ce scrie este pătruns de protestul său sincer la adresa orînduirii țariste, ca și de acea tonalitate lirică specific cehoviană, de acea măreață dragoste pentru om și de încrederea în triumful adevărului.

Cehov avea un material imens pe care vroia să-l comunice oamenilor. Intr-un carnet al lui s-a păstrat următoarea notă luată de el de la Alphons Daudet:

— De ce cîntecele tale sînt atît de scurte? — a fost întrebată o păsărică. Ori poate nu-ți ajunge răsuflarea?

—Eu am foarte multe cîntece — răspunse păsărica, — și aș vrea să le spun lumii pe toate.

Multe cîntece a avut Cehov să spună oamenilor și mereu era preocupat de felul în care să le scrie ca să fie înțeles și ca să aibă timp să le „cînte" pe toate.

El a folosit pe larg și cu o măestrie încă neîntrecută un procedeu artistic de mare efect — subtextul, prin care cititorul înțelege nu numai ceea ce scrie, ci și ceea ce Cehov vrea să sugereze. Păstrînd în mod uimitor măsura artistică, el desfășoară povestirea și în afara textului propriu-zis.

Micile schițe ale lui Cehov pot fi socotite prin bogăția materialului lor — nuvele, iar nuvelele lui — adevărate romane, ca de pildă: „Țăranii", „In rîpă", „Ionici" și multe altele. Frămîntarea creatoare permanentă a lui Cehov nu s-a stins decît odată cu viața lui. Chiar cu cîteva ore înainte de a muri, el schițase o mică povestire pe care soția sa, Olga Knipper, cunoscuta artistă dramatică, o reproduce în amintirile ei. „...Anton Pavlovici începu să inventeze o povestire descriind o stațiune balneară extraordinar de modernă, unde erau mulți bancheri sătui și grași, mulți englezi și americani rumeni, sănătoși, cărora le plăcea să mănînce bine. Și iată, ei toți se întorc de pretutindeni — unii de la excursie, alții de la plimbări — savurînd în gînd masa copioasă pe care o vor căpăta după oboseala fizică de peste zi. Dar, deodată, află că bucătarul fugise și nu există nici un fel de cină, — și cum această lovitură peste stomac s-a reflectat în toți acești oameni răsfățați...".

Colaborînd la revistele umoristice, la început sub pseudonimul Antoșa Cehonte, Cehov nu-și dădea seama de talentul său. Insă forța ascunsă a talentului precum și dorința fierbinte de a cunoaște adevărul vieții îl mînau mereu înainte.

Micile schițe în care Cehov relatează fapte comice din viața mic-burgheză îi fac pe cititori să rîdă, dar în același timp să se gîndească la semnificația faptelor descrise, la urîțenia preocupărilor obtuze și a ambițiilor meschine.

Mitea Kuldarov din schița „Bucuria" se întoarce acasă tîrziu, cînd toți se pregătesc să se arunce în brațele lui Morfeu. Mitea intră zgomotos, fîlfîind în mînă o gazetă:

— „Mai înainte numai voi știați că pe lumea asta există impiegatul Dimitrie Kuldarov iar acum întreaga Rusie știe despre asta! Mamă! O, Doamne!"

Despre acest Dimitrie Kuldarov s-a scris în gazetă, pentru că nimerise în stare de ebrietate sub sanie...

Dar rîsul cald al lui Cehov nu rămîne același: el nu poate rîde atît de senin și de liniștit văzînd cum un ajutor de contabil trăiește timp de 23 de ani cu visul de a obține postul de contabil, așteptînd mereu moartea sau sinuciderea șefului său („Din însemnările unui ajutor de contabil"). Rîsul lui Cehov se întunecă atunci cînd îl vede pe funcționarul Strucicov bucurîndu-se că nevasta sa „primește" la dînsa pe șefii lui și cînd este felicitat de prieteni pentru că situația lui e asigurată („In cui")

Dezvoltarea scriitoricească a lui Cehov este asemănătoare celei a lui Gogol, Saltîcov-Scedrin și Gleb Uspenschi care intraseră pe făgașul literar cu acel umor debordant care, de pildă, îi făcuse să rîdă pe tipografi în timp ce culegeau „Serile în sat la Dicanca" a lui Gogol. Nici unul dintre acești scriitori n-a putut însă rămîne un umorist de suprafață. Toți au fost copleșiți de grozăviile realității sociale în care au trăit, de greutățile prin care au trebuit să treacă: rîsul lor se transformă într-un bici necruțător care lovește fără milă în toate racilele și nedreptățile pe care se întemeia societatea din vremea lor. Cehov — ca și predecesorii săi — nu poate rîde cînd vede cum rînduielile absolutismului țarist nasc pe lume adevărați robi morali de teapa polițaiului Ociumelov din binecunoscuta schiță „Cameleonul", sau de teapa prietenului „cel slab" care, întîlnindu-se cu prietenul său „cel gras" trece de la bucuria sinceră și simplă a revederii unui coleg de școală, la plecăciuni și zîmbete dulcegi din momentul în care află că acesta este consilier secret. („Cel gras și cel slab"). Inima lui Cehov se strînge de durere cînd vede cum intelectuali talentați care ar putea sluji poporul, decad moralicește, devenind robi ai spiritului general al vremii, robi ai banului, ca dr. Ionici din nuvela cu același nume. Tînărul doctor își începe cariera înflăcărat și încrezător, însă foarte curînd meschinăria și banalitatea realității înconjurătoare, lipsa de orizont impusă de lumea în mijlocul căreia trăiește, îl copleșesc și nu-l mai interesează decît bogăția pe care o acumulase și banii pe care îi sună mereu în buzunar.

Cehov descrie de asemenea cum se duce viața lui Andrei Prozorov, fratele celor „Trei surori". Și atunci Cehov se năpustește cu înverșunare asupra dușmanului acestor oameni — banalitatea vieții mic-burgheze — și lovește cu arma sa necruțătoare. „In ochii lui cenușii și triști licărea blînd, aproape totdeauna, o fină ironie, dar uneori ochii aceștia deveneau reci, tăioși și duri, în asemenea momente vocea lui, de obicei mlădioasă, pornind din suflet, suna mai ferm, și atunci aveam impresia că acest om modest și blînd, dacă va socoti că e nevoie, se va putea ridica hotărît și puternic împotriva forței potrivnice lui și nu se va lăsa învins". (M. Gorki).

Multe personaje ale lui Cehov — exemplare tipice ale faunei din societatea rusă de la sfîrșitul veacului trecut — comit crime în adevăratul înțeles al cuvîntului, fără să considere crimă faptele lor. Din acest punct de vedere principesa Vera Gavrilovna din schița cu același nume, sub oblăduirea căreia se săvîrșesc — cu știrea ei — adevărate crime, nu stă prea departe de precupeața Axinia din nuvela „In rîpă" care comite crime directe, opărind intenționat copilul cumnatei sale pentru a scăpa de moștenitorul averii socrului său.

Despre morarul Biriucov bătrîna sa mamă spune: „Lumea zice că sugi sîngele oamenilor, că-i năpăstuiești, că ieși noaptea la drum cu hoții tăi de argați să jefuiești trecătorii și să le furi caii... Moara ta e ca un loc blestemat. Fetele și copiii se tem să se apropie și toată suflarea se ferește de tine. Acolo unde calci tu, nu mai crește iarba verde. Unde sufli tu nici musca nu mai zboară..." („La moară").

Aceștia îi schingiuiesc pe oamenii sărmani și oropsiți; aceștia i-au sugrumat viața fetiței — dădace Varca (din schița „De-aș putea dormi"), care, nevoită să legene toată noaptea copilul stăpînei, ajunge la disperare și sugrumă copilul. Ei îl schingiuiesc pe bietul Vanica de nouă ani, a cărui tristețe nu cunoaște margini. In ajun de Crăciun, cînd stăpînii săi sînt plecați, el scrie bunicului său o scrisoare cu rugămintea de a-l lua de acolo: „...Vroiam să fug în sat pe jos, dar n-am cizme și mă tem de ger... Vino, bunicule... Fie-ți milă de mine, bietul orfan, căci mă bat îngrozitor, și tare mi-e foame..."

Scriitorul sovietic Leonid Leonov se referea la criminalii și paraziții descriși de Cehov cînd scria: „...In oglinda largă a creației cehoviene s-au reflectat atît de des pecenegii și jabele, mutrele prișibeevilor și axiniilor, a claponilor sufocați de propria lor grăsime, sau simpli „oameni în cutie". Tocmai aceștia erau ființele care umpleau clipele dinaintea zorilor Rusiei, așa cum se întîmplă cu orice răsărit".

Era în adevăr răsărit: zorile noii Rusii începură deja să mijească și să contureze mai pronunțat atît pe dușmanii noii vieți care se apropia, cît și pe prietenii ei și chiar pe făuritorii ei.

Speriați de învălmășeala vieții, mulți dintre intelectuali se închid în ei, învelindu-se ca o larvă a viermelui de mătasă. Așa era profesorul de greacă și latină Belicov „omul din cutie", care purta vată în urechi, gulerul paltonului ridicat, umbrelă și galoși, orice vreme ar fi fost, iar seara, la culcare, își trăgea plapuma peste cap ca să nu i se întîmple ceva.

Pe mulți dintre aceștia Cehov i-a găsit ascunși deja și așa i-a și introdus în literatură; la alții Cehov surprinde procesul însuși al decăderii și descompunerii morale cum este cazul cu doctorul Ionîci amintit mai sus. Cehov îi surprinde și-i demască și pe acei intelectuali care caută să-și ascundă deșertăciunea sufletească prin titluri sonore de profesor sau medic, de slujitor în domeniul științei ca parazitul profesorul Serebriacov din piesa „Unchiul Vania".

Dar Cehov observă în același timp că unii dintre intelectuali nu mai pot suporta această stare de lucruri și vor să se zmulgă din mocirla vieții în care se cufundaseră. Profesorul de literatură Nikitin, înduioșat altădată de străchinile cu smîntînă și de borcanele cu lapte ale iubitei sale soții, se trezește dintr-odată îngrozit de banalitatea în care se cufundase. El notează în jurnalul său: „Unde mă aflu, Doamne?! Mă impresoară și mă cotropește banalitatea. Oameni plicticoși, mici la suflet, străchini cu smîntînă, borcane cu lapte, gîndaci negri, femei toante... Nu există nimic pe lume mai înspăimîntător, mai înjositor și mai descurajant decît banalitatea. Trebuie să fug de aici, să fug chiar astăzi, altfel voi înnebuni"!

Fuga Nadiei de la cununie îi întregește lui Cehov ideea poetică și el scrie minunata nuvelă „Logodnica" în care descrie avîntul Nadiei spre o viață nouă, bogată prin frumusețea muncii. Cehov descrie de asemenea fericirea Aniei din „Livada cu vișini" care deschide larg fereastra în spre viața nouă și e gata să se arunce în tumultul ei.

Medic de meserie în viața de toate zilele, Cehov a știut să descopere cu măiestria medicului, toate bolile de care suferea Rusia și operele lui în care sînt descrise aceste boli pot fi denumite „Marea enciclopedie a vieții mic-burgheze din Rusia".

Cehov nu cunoscuse însă pe făuritorii vieții noi pe care o aștepta cu atîta febrilitate; în schimb îi cunoscuse bine pe acei care, lucrînd neobosit, pregăteau terenul, „arau pămîntul" pentru cei care vor veni.

Cehov avea un dar uimitor de a-i face pe oameni să-și dezvăluie sufletul în fața lui; de aceea cunoștea atît de bine cele mai intime ascunzișuri ale sufletului omenesc și era atît de atent față de toate manifestările omenescului din om și ura cu atîta patimă banalitatea și meschinăria, dușmane hîde ale frumuseții umane. Scriitorul Potapenco vorbește despre uimitoarea armonie a arhitectonicei sufletești a lui Cehov care îi dădea acea frumusețe, acel farmec deosebit: „Pentru a deveni un om atît de complex și armonios, el a trebuit să treacă în viață prin toate: el a trebuit să încerce pe propria-i spinare atît loviturile cît și mîngîierile pe care i le oferea viața".

Prin felul în care Cehov a știut să-și aleagă prietenii cărora le dedică cele mai frumoase pagini din opera sa, poate fi denumit un adevărat cîntăreț al frumosului omenesc pe care îl exprimă doctorul Astrov în piesa „Unchiul Vania": „In om totul trebuie să fie frumos: și fața, și îmbrăcămintea, și sufletul, și gîndurile...".

Sînt minunați eroii dragi ai lui Cehov — majoritatea dintre ei medici — ca doctorul Nicolae Efgrafovici din schița „Soția", doctorul Dimov din „Svăpăiata", doctorul Kirilov cu soția sa, din „Dușmanii", doctorul Astrov, unchiul Vania și Sonia din piesa „Unchiul Vania" doctorul Mihail Ivanovici din „Kneaghina" și mulți alții.

Impotriva putredei orînduiri care distruge pe om, toți acești luminoși oameni simpli ruși, găsesc o singură armă — munca cinstită. Dragostea lor pentru muncă îi ajută să-și păstreze demnitatea umană, munca le dă încredere în triumful adevărului, în triumful unei vieți noi, le dă încredere că n-au muncit în zadar, că cei care vor veni le vor pomeni numele. Ei însă — ca și Cehov — nu sînt luptători activi pentru realizarea visurilor lor: ei sînt capabili doar să muncească și să viseze la minunatele vremuri cînd patria lor se va transforma într-o adevărată grădină. In special ultimele creații cehoviene, scrise în ajunul primei revoluții, sînt pătrunse puternic de acest suflu plin de nădejde, de încrederea în victoria omului pe pămînt.

Comemorarea a 50 ani de la moartea lui Cehov este un nou prilej de manifestare a dragostei sincere față de acest mare om. De data aceasta, manifestarea — care a luat proporții uriașe în minunata sa patrie, Uniunea Sovietică — este încă și mai largă; ea cuprinde toți oamenii cinstiți și încrezători în triumful dreptății din întreaga lume.

Viaţa U.T.M.

Problemele muncii ideologice în discuţia conferinţei regionale U.T.M. Constanţa

Lucrările conferinţei regionale U.T.M. Constanţa s-au desfăşurat în sala fostului cazinou din oraş, situată chiar pe malul mării. In această sală — n-au trecut încă prea mulţi ani de atunci — se strîngeau noapte de noapte industriaşi, bancheri şi moşieri, jefuitori nemiloşi ai ţării şi ai poporului muncitor, risipind la ruletă sau pe cîteva cărţi de joc, averi fabuloase stoarse din truda muncitorilor şi ţăranilor. Acum, s-au adunat în aceeaşi sală, la conferinţa regională U.T.M. tineri muncitori şi ţărani muncitori, elevi şi marinari, pentru a discuta împreună cum să ajute mai bine la gospodărirea regiunii lor, cum să apere şi să sporească avutul obştesc, cum să lupte pentru a ridica nivelul de trai al poporului muncitor. Este în această totală schimbare o semnificaţie înaltă care proiectează o lumină puternică şi asupra întregii atmosfere în care au decurs lucrările conferinţei, şi asupra vieţii şi preocupărilor de astăzi ale tineretului.

Conferinţa organizaţiei regionale U.T.M. a făcut un multilateral bilanţ al activităţii organizaţiilor U.T.M. în cele mai diferite domenii: în industrie, în agricultură, în piscicultură, pe tărîmul educaţiei comuniste, în şcoli etc. Un loc de seamă în lucrările conferinţei l-au ocupat problemele muncii ideologice în rîndurile tineretului.

Marea însemnătate a muncii ideologice a răspîndirii în rîndurile tineretului a ideilor marxism-leninismului, decurge din faptul că marxism-leninismul este baza ştiinţifică a educaţiei în spiritul moralei comuniste. Insuşirea ideilor marxism-leninismului înarmează pe utemişti cu cunoaşterea legilor dezvoltării societăţii şi luptei de clasă, îi ajută să înţeleagă mai bine linia partidului şi căile prin care pot contribui la construcţia bazei economice a socialismului, sporeşte vigilenţa lor revoluţionară, întăreşte unitatea şi capacitatea combativă a organizaţiei. Din păcate însă, atît darea de seamă cît şi participanţii la discuţii s-au ocupat aproape exclusiv de problemele organizatorice ale muncii ideologice în rîndurile tineretului, neglijînd analiza temeinică a **conţinutului** acestei munci.

In întreaga regiune Constanţa au fost cuprinşi în reţeaua învăţămîntului politic în ultimul an peste 8.000 de utemişti şi tineri. Organizaţiile U.T.M. au simţit puternic ajutorul partidului în străduinţa lor de a obţine creşterea ideologică a utemiştilor. Ca urmare a unei mai bune selecţionări a propagandiştilor în raport cu anul trecut, a instruirii lor mai temeinice, multe cercuri şi cursuri au dezbătut temele de studiu în strînsă legătură cu sarcinile practice şi cu problemele specifice ale respectivelor organizaţii U.T.M., ceea ce a făcut să crească şi eficacitatea învăţămîntului politic. De pildă, în oraşul Constanţa, 623 cursanţi au devenit fruntaşi în producţie, 5 utemişti participanţi la cursul seral de la G.A.C. Topalu au devenit candidaţi de partid etc. De asemenea s-a dezvoltat în regiune munca de propagandă prin conferinţe. A crescut simţitor numărul abonamentelor la publicaţiile de tineret şi copii.

Dezbaterile conferinţei au arătat însă că munca ideologică, în special cea de pe tărîmul învăţămîntului politic, s-a dus, de la bun început, la un nivel scăzut.

Analizînd desfăşurarea muncii de propagandă, darea de seamă ca şi participanţii la discuţii au pus întrebarea: Cum se explică că unii tineri lipsesc nemotivat din producţie, fac risipă de materiale, nu respectă pe vîrstnici? Cum se explică faptul că într-o serie de comune sînt numeroşi utemişti care nu s-au înscris încă în gospodăriile colective sau întovărăşirile existente în comunele lor? Acestea se explică în mare parte, a arătat conferinţa, prin slăbiciunile muncii de educaţie comunistă a tineretului, prin slăbiciunile activităţii de propagandă şi agitaţie în masa tineretului, atît din punct de vedere organizatoric cît şi în ceea ce priveşte conţinutul.

Principiul alegerii de către tineret însişi a unei forme de învăţămînt politic, în care să înveţe a fost înţeles în mod greşit de o serie de activişti din regiunea Constanţa, însărcinaţi cu munca de propagandă. El a fost înţeles în sensul lăsării înscrierii tinerilor în cercurile şi cursurile politice în voia mersului de la sine. Din această cauză, numărul celor cuprinşi în învăţămîntul politic reprezintă numai circa 16 la sută din utemiştii regiunii! In multe organizaţii de bază n-a funcţionat nici o formă de învăţămînt politic. „Putem mai lesne să ne explicăm, a spus delegatul Baboş Augustin, de ce nivelul unor tineri primiţi în U.T.M. în comuna Viroaga, raionul Negru Vodă, a fost atît de scăzut, de ce tineretul n-a adus un sprijin suficient muncilor agricole, de ce o serie de utemişti sînt prea puţin combativi, dacă ne întrebăm de mersul învăţămîntului politic: în nici una din cele 8 organizaţii U.T.M. din comună n-a funcţionat vreo formă de învăţămînt politic". In ansamblu, din dezbaterile conferinţei a reieşit ca o preţioasă concluzie ideea că, **a respecta libera alegere de către utemişti şi tineri a formei de învăţămînt politic, nu înseamnă a renunţa la munca de atragere şi convingere a tineretului, ci a intensifica această muncă în scopul lămuririi necesităţii şi folosului studiului pentru fiecare utemist şi tînăr cinstit.** Numai pe această cale se va putea obţine în noul an ridicarea numărului participanţilor la învăţămîntul politic de organizaţie.

Incetarea preocupării pentru învăţămîntul politic imediat după începerea anului şcolar aduce de asemenea mari neajunsuri. „In întreprinderea I.M.U.M., a arătat delegatul Velişcu Ion, după ce la începutul anului de învăţămînt politic au fost cuprinşi abia 115 tineri, din cauza lipsei de grijă a comitetului organizaţiei de bază şi a comitetului raional Medgidia, unele cercuri s-au destrămat şi pînă la sfîrşitul anului au rămas doar 43 de cursanţi".

O serie de greşeli însemnate în privinţa conţinutului muncii ideologice au fost semnalate de conferinţă în special în legătură cu explicarea politicii economice a partidului. Intr-o serie de cursuri şi cercuri de la sate au fost greşit explicate, din pricina unei insuficiente vigilenţe ideologice, măsurile luate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. în vederea dezvoltării armonioase a economiei naţionale, nearătîndu-se că industria grea rămîne temelia temeliilor economiei naţionale. La cercul de la secţia de construcţii de la D.R.N.C. Constanţa, s-a afirmat în mod greşit că legea economică fundamentală a socialismului este planificarea, în loc să se arate că această lege este ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc. De asemenea, a fost în general insuficient de adînc clarificată problema relaţiilor de clasă la sate.

Conferinţa a pus în atenţia noului comitet regional problema selecţionării cu cea mai mare răspundere a propagandiştilor în noul an de învăţămînt, subliniind **că de buna pregătire şi instruire a propagandiştilor ca şi de ajutorul ce li se va da în cursul anului, depinde în mare măsură apărarea purităţii conţinutului ideologic al învăţămîntului politic al U.T.M.**

Tovarăşii Coman Tudor, Pîrvu Chiriac şi alţi delegaţi la conferinţă au arătat în mod just că o serie de slăbiciuni ale muncii de propagandă se datoresc insuficientei pregătiri şi leneviei în învăţătură a însăşi unor activişti ai comitetului regional şi ai comitetelor raionale. Nivelul scăzut al multor activişti are urmări negative asupra întregii munci. La comitetul raional U.T.M. Negru Vodă nici nu s-a organizat măcar studiul activului. Nici nu e de mirare că în asemenea condiţii în raion există încă multe întovărăşiri agricole în care nu s-au înfiinţat măcar organizaţii de bază U.T.M., activiştii raionali dovedind astfel neînţelegerea însemnătăţii politice a întovărăşirilor. In darea de seamă se scrie de asemenea negru pe alb: „o parte din activişti ocolesc organizaţiile de bază din sectorul individual al agriculturii". Cum se poate explica menţinerea unei atari situaţii chiar la un an după plenara din august a C.C. al P.M.R. decît prin faptul că asemenea activişti n-au izbutit să înţeleagă conţinutul liniei politice a partidului nostru? In conferinţă au fost criticaţi o serie de activişti ca Sandu Gheorghe, Ispas Vasile, Poleacu Nicolae, Petrescu Alexandru, Soare Ion, Văcaru Elisabeta, Vieru Toma, Olaru Ion şi alţii care au o pregătire teoretică cu totul insuficientă şi neglijează sistematic studiul. Mulţi activişti nici măcar nu citesc cu regularitate ziarele, nu cunosc evoluţia situaţiei internaţionale, nu studiază articolele teoretice care apar în presă. „Pentru a conduce cu adevărat tineretul, au spus la conferinţă delegaţii din organizaţiile de bază, este necesar să ai un ridicat nivel ideologic, politic, cultural. Noi cerem activiştilor să dobîndească o bună pregătire ideologică şi politică şi să-şi însuşească cunoştinţe de bază în diferitele ramuri în care activează: industrie, agricultură, piscicultură etc. Altfel ei nu ne vor putea da îndrumări bune şi folositoare".

Analizînd numeroasele lipsuri ale muncii ideologice, conferinţa a arătat că şi pentru regiunea Constanţa este pe deplin valabilă aprecierea cuprinsă în articolul redacţional din ziarul „Scînteia" cu privire la faptul că multe organe şi organizaţii U.T.M. uită adesea că educaţia comunistă este **o educaţie de clasă** care urmăreşte să mobilizeze permanent masa tineretului muncitor în lupta împotriva duşmanilor poporului nostru muncitor, pentru demascarea şi combaterea influenţei ideologiei burgheze, să-i dezvolte vigilenţa revoluţionară, să-i dezvolte dragostea nemărginită pentru partid, pentru patrie şi popor. Activitatea de propagandă a fost insuficient de combativă faţă de manifestările de cosmopolitism, huliganism, faţă de vigilenţa tocită a unor activişti şi tineri. Activitatea de propagandă, atît de puţină cît s-a dus, a legat mult prea slab problemele teoretice, de sarcinile muncii practice ale tineretului.

Pentru îndreptarea acestor numeroase lipsuri conferinţa a indicat o serie întreagă de măsuri subliniind că în centrul activităţii lor, organizaţiile şi organele U.T.M. trebuie să pună în perioada actuală lupta pentru lichidarea slăbiciunilor care, aşa cum arată partidul, există încă în munca U.T.M. In decursul dezbaterilor, s-au făcut numeroase propuneri cu privire la îmbunătăţirea activităţii învăţămîntului politic, la intensificarea activităţii de propagandă prin conferinţe, la răspîndirea şi folosirea în practică a muncii de organizaţie a presei de tineret şi în mod special a „Scînteii tineretului" etc. O parte din aceste propuneri şi-au găsit oglindirea în Hotărîrea adoptată de conferinţă. Din păcate însă, au fost prea puţin analizate problemele concrete care se pun nemijlocit, în această perioadă, în vederea pregătirii cu succes a deschiderii şi desfăşurării noului an de învăţămînt politic.

Comitetul regional nou ales are datoria de a trece imediat la lichidarea lipsurilor manifestate pînă acum în domeniul muncii ideologice, ţinînd seama că aceasta va influenţa considerabil asupra întregii activităţi a utemiştilor şi a tineretului. Imbunătăţirea şi intensificarea continuă a muncii ideologice este unul din mijloacele principale cu ajutorul căruia putem ridica educarea comunistă a tineretului la nivelul înalt al cerinţelor pe care partidul le pune organizaţiei noastre.

M. CERNEA

Pe urmele materialelor publicate

„Pînă cînd amorţeală?"

In ziarul nostru nr. 1587 a fost publicat articolul intitulat „Pînă cînd amorţeală?" Aici era vorba despre faptul că între organizaţia de bază U.T.M. şi colectivul sportiv de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală, nu exista o colaborare în ceea ce priveşte munca sportivă şi ca în consecinţă nu erau popularizate nici întrecerea tinerelor fete, acţiune iniţiată de comitetul raional U.T.M. şi nici spartachiada sindicală.

De asemenea, articolul mai vorbea şi despre faptul că „în loc să îmbine ambele probleme, tovarăşii din biroul organizaţiei de bază U.T.M. (secretar tov Cojocaru) preferă să poarte discuţii îndelungate în şedinţe sau individual, despre aceste lucruri făcînd să împiedice antrenarea tineretului în activitatea sportivă".

Articolul se încheia, arătînd că o parte din vină o poartă şi secţia de cultură fizică şi sport a comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej" şi în special tov. Roşca Gheorghe care n-a făcut nimic în această direcţie.

Biroul comitetului raional U.T.M. „Gh Gheorghiu-Dej", în urma apariţiei acestui articol a analizat lipsurile sezisate, precum şi munca superficială ce s-a dus în problema sportivă. In scrisoarea primită la redacţie se arată că comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea „Clement Gottwald" a analizat într-o perioadă trecută munca sportivă, luînd şi unele hotărîri, dar care n-au fost urmărite pentru ca ele să ajungă jos, în masa de tineri. De asemenea, comitetul raional U.T.M. n-a urmărit să vadă cum îşi duce munca organizaţia U. T. M. în această direcţie.

Pentru remedierea acestor lipsuri sezisate, tov. Eparu Nicolae, responsabil cu cultura fizică şi sportul în comitetul organizaţiei de bază U.T.M de la „Clement Gottwald", a fost instruit de comitetul raional în direcţia popularizării spartachiadei sindicale, iar activiştii raionali au mers să îndrume şi să ajute comitetul organizaţiei de bază U.T.M.

Acum, aceste două competiţii se bucură de un interes crescînd în masa de tineri, mai ales în direcţia trecerii normelor G.M.A. In urma măsurilor luate, colaborarea dintre organizaţia de U.T.M. şi colectivul sportiv este acum rodnică şi s-a luat hotărîrea ca în prima adunare generală să se analizeze în mod temeinic activitatea sportivă.

In încheierea scrisorii, se arată că apariţia articolului în „Scînteia tineretului" a prilejuit un ajutor în desfăşurarea în bune condiţiuni a activităţii sportive la întreprinderea „Clement Gottwald", din Capitală.

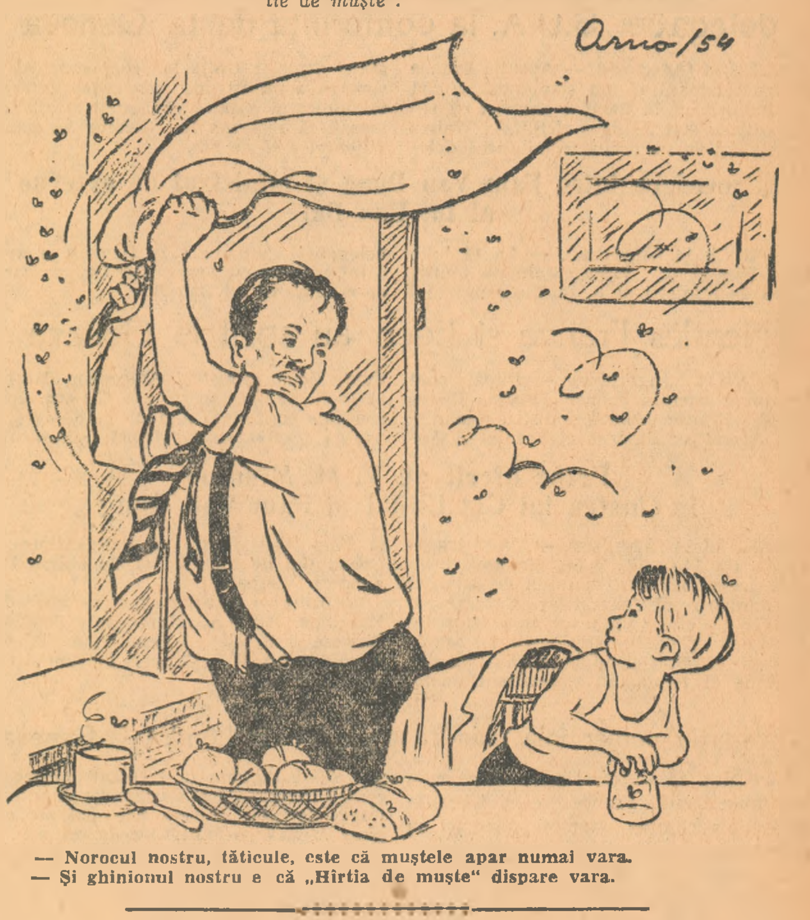
O şcoală lăsată în paragină

In articolul intitulat „O şcoală lăsată în paragină" apărut în „Scînteia tineretului" nr. 1575 se arăta că şcoala din satul Chiţa, comuna Gormeni, raionul Mihăileşti a încăput pe mîna unui director care nu este un bun gospodar. După aspectul exterior, şcoala dă impresia unei clădiri părăsite. Articolul preciza că broaştele de la uşi sînt stricate, iar uşile sînt încuiate cu lacăte, ferestrele sînt nespălate poate de ani de zile, iar rondurile din faţa şcolii sînt neamenajate. Era de asemenea criticată şi secţia şcoli medii şi pionieri a comitetului raional U.T.M Mihăileşti care nu s-a învrednicit să creeze o unitate de pionieri în această şcoală.

In urma publicării articolului, forurile competente au luat o serie de măsuri pentru remedierea lipsurilor, iar vinovaţii au fost traşi la răspundere. Totodată biroul raional U.T.M. Mihăileşti a căutat să înlăture lipsurile arătate, ajutînd secţia şcoli medii şi pionieri să înfiinţeze o unitate de pionieri la şcoala din satul Chiţa. De asemenea s-au luat măsuri ca şcoala să fie curăţată şi amenajată corespunzător.

NOROC ŞI GHINION

O. C. L. „Alimentara" nu se îngrijeşte să aprovizioneze vara toate unităţile cu cantităţi suficiente de „Hîrtie de muşte".

— Norocul nostru, tăticule, este că muştele apar numai vara.
— Şi ghinionul nostru e că „Hîrtia de muşte" dispare vara.

Nu sînt „condiţii"...

Zilnic ziarele ne aduc veşti despre succesele însemnate pe care le obţin tinerii muncitori din întreprinderile patriei noastre în lupta pentru realizarea de economii.

La uzina „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a trecut în planul său de muncă următorul obiectiv: In cinstea zilei de 23 August se va introduce iniţiativa, pentru realizarea de economii echivalente cu preţul de cost al unor importante produse finite. De la luarea acestui angajament a trecut o lună de zile. Ce-a făcut comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la uzina „Tudor Vladimirescu" pînă acum în această direcţie?

Faptele dovedesc că în afară de angajamentul formal de mai sus pe care şi l-a luat, comitetul U.T.M. din uzină n-a mai făcut nimic. Nici pînă astăzi nu se ştie care este angajamentul tineretului din uzină în privinţa economiilor, în cinstea zilei de 23 August. Deşi uzina „Tudor Vladimirescu" este o importantă întreprindere producătoare de maşini agricole pe poarta căreia ies zilnic numeroase batoze şi alte diferite piese şi utilaje, totuşi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu a găsit că este necesar ca tinerii muncitori din uzină să fie antrenaţi în lupta pentru reducerea preţului de cost — pentru obţinerea de economii. Tovarăşul Bunget Gheorghe secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. nu cunoaşte nici măcar ce şi-au propus să facă posturile utemiste de control din uzină, în ce constă planul de activitate al acestora. Neîndrumate de către comitetul U.T.M., posturile de control îşi duc activitatea în mod cu totul formal.

O mare răspundere pentru faptul că în uzină nu se ţine nici un fel de evidenţă a economiilor pe care le realizează tineretul, o poartă direcţiunea uzinei care a socotit că nu sînt „condiţii" prielnice pentru desfăşurarea unei lupte susţinute în întreprindere în vederea combaterii risipei şi a realizării de economii. Directorul uzinei, tovarăşul Diaconu Petre „justifică" totala nepăsare faţă de problema realizării de economii prin scuza că nu poate... scoate oameni pentru această acţiune. Oare tovarăşul Diaconu nu ştie că lupta pentru economii nu este un scop în sine, ci o acţiune de masă care vine în sprijinul îndeplinirii sarcinilor de plan şi a reducerii preţului de cost şi deci nu poate fi vorba de încredinţarea acestei sarcini numai unui grup de oameni, anume desemnaţi să facă economii?

O condamnabilă nepăsare faţă de problema economiilor a arătat-o în repetate rînduri şi contabilul şef Popescu Eugen, care a tărăgănat sub diferite motive, ţinerea unei evidenţe a materialelor care se economisesc de către tineri. In ce constă oare sprijinul pe care tovarăşii din conducerea uzinei „Tudor Vladimirescu" îl dau tineretului din întreprindere, dornic să întîmpine ziua de 23 August, cu însemnate succese în lupta pentru economii? In sfaturile despre amînarea aplicării iniţiativei cu privire la realizarea de economii echivalente cu preţul de cost al unor importante produse finite, pînă mai tîrziu cînd vor fi „condiţii"

A sosit însă timpul ca acestei atitudini birocratice faţă de problema economiilor să i se pună capăt.

Ce a făcut oare comitetul raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu" pentru a sprijini tineretul de la uzina „Tudor Vladimirescu" în lupta sa pentru economii, pentru înfrîngerea greutăţilor ridicate de formalismul şi birocraţia unor conducători ai uzinei?

Tovarăşul Poenaru, şeful secţiei muncitoreşti a comitetului raional U.T.M. în loc să arate comitetului U.T.M. din uzină cum să-şi organizeze lupta pentru economii, a dovedit el însuşi necunoaşterea problemelor de producţie, lipsă de orientare şi o gravă pasivitate în această direcţie.

In timpul scurt cît a mai rămas pînă cînd sute şi sute de întreprinderi din ţară vor raporta partidului despre îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August, comitetul organizaţiei de bază U.T.M de la uzina „Tudor Vladimirescu", îndrumat de organizaţia de partid şi cu sprijinul direcţiunii, trebuie să organizeze temeinic lupta pentru economii a tineretului, să lichideze starea aceasta de nepăsare.

M. ZONIS

Programele disciplinelor la care se va da examen de admitere în învăţămîntul superior

(Urmare din numerele 1621, 1622)

Fizica

MECANICA

Compunerea forţelor care acţionează pe aceeaşi direcţie. Compunerea forţelor care fac un unghi între ele, (paralelogramul forţelor). Descompunerea unei forţe date în două forţe concurente. Condiţia de echilibru a unui corp aşezat pe un plan înclinat. Compunerea forţelor paralele îndreptate în acelaşi sens. Pîrghii. Maşini simple. Centrul de greutate al unui corp. Echilibrul corpurilor suspendate într-un punct. Condiţiile echilibrului unui corp sprijinit pe un plan orizontal.

Mişcarea rectilinie uniformă. Viteză. Ecuaţia mişcării rectilinii uniforme. Graficul spaţiului şi al vitezei acestei mişcări. Prima lege a mecanicii (legea inerţiei).

Mişcarea uniformă variată. Viteza medie. Viteza momentană. Acceleraţie. Mişcarea uniform accelerată fără viteză iniţială. Graficul spaţiului şi al vitezei în această mişcare.

Greutatea şi masa unui corp. Densitatea. Legea a doua a mecanicii: legătura dintre forţă, masă şi acceleraţie. Dina. Unităţi de măsură pentru forţă. Legătura între dină şi gramul-forţă. Sistemul de unităţi c.g.s. m.k.s. şi unităţi tehnice, legătura dintre ele. Căderea liberă a corpurilor. Acceleraţia căderii libere a unui corp. Influenţa rezistenţei aerului.

A treia lege a lui Newton: principiul acţiunilor reciproce.

Noţiuni despre motor şi turbine cu reacţie. Ţiolkovski — întemeietorul teoriei motoarelor cu reacţie.

Lucrul mecanic. Formula lucrului mecanic. Energie. Energie cinetică şi potenţială. Transformarea energiei potenţiale în energie cinetică şi invers. Legea conservării energiei în mecanică. Puterea. Unităţi de măsură. Compunerea vitezelor (grafic). Mişcarea unui corp aruncat orizontal, vertical sau oblic.

Mişcarea circulară uniformă. Viteza liniară, viteza unghiulară. Acceleraţia centripetă. Formula acceleraţiei centripete (fără demonstraţie). Forţa centripetă şi forţa centrifugă. Exemple practice.

Legea atracţiei universale.

Corpuri elastice. Balanţa cu arc. Dinamometrul.

MECANICA

OSCILAŢII ŞI UNDE. SUNETUL

Exemple de mişcare oscilatorie. Perioada, frecvenţa, amplitudinea oscilaţiei. Ecuaţia mişcării oscilatorii. Legătura dintre perioadă şi frecvenţă. Formula pendulului (fără deducerea ei). Rezonanţă mecanică. Unde transversale şi longitudinale. Viteza de propagare a undelor. Lungime de undă. Legătura între lungimea de undă, viteza de propagare a undei şi frecvenţă (sau perioadă). Unde staţionare.

Vibraţiile unui corp sonor. Undele din aer. Calităţile sunetului. Reflexia sunetului. Rezonanţă acustică.

LICHIDE ŞI GAZE

Presiune. Legea lui Pascal aplicată la lichide şi la gaze. Principiul presei hidraulice. Presiunea lichidelor asupra fundului şi pereţilor vasului. Principiul vaselor comunicante pentru lichide omogene şi neomogene. Aplicaţii (ecluze, canale apeducte etc.).

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experienţa lui Toricelli. Mărimea presiunii atmosferice. Barometrul cu mercur şi cel metalic. Variaţia presiunii cu înălţimea.

Legea lui Arhimede pentru lichide şi gaze. Stabilirea densităţii relative a corpurilor solide şi lichide cu ajutorul legii lui Arhimede. Condiţiile de plutire a unui corp. Aerometre. Masa şi greutatea specifică.

Bazele fizice ale navigaţiei aeriene. Mişcarea lichidelor şi gazelor. N. E. Jucovschi şi importanţa mondială a lucrărilor sale în domeniul aviaţiei.

Legea Boyle — Mariotte. Graficul ei. Manometre cu mercur. Manometre metalice.

NOŢIUNI FUNDAMENTALE DESPRE TEORIA CINETICĂ A MOLECULELOR

Molecule. Teoria lui N. V. Lomonosov, despre structura substanţelor. Presiunea gazelor din punct de vedere al teoriei molecular — cinetice.

Coeziune. Adeziune. Tensiune superficială. Lichide care udă şi care nu udă vasul. Capilaritate. Fenomene capilare în tehnică şi în natură.

CĂLDURA

Termometre. Scale termometrice.

Coeficienţi de dilatare liniară şi cubică. Dilatarea neregulată a apei. Variaţia densităţii corpului la încălzire. Dilatarea gazelor. Legea Gay — Lussac. Zero absolut. Scara de temperatură absolută.

Cantitate de căldură. Unităţi de măsură pentru cantitatea de căldură. Formula cantităţii de căldură necesară încălzirii unui corp.

Determinarea experimentală a căldurii specifice a corpurilor. Capacitatea calorică a diferiţilor combustibili.

Convecţia în gaze şi lichide. Conductibilitatea termică a gazelor, lichidelor şi solidelor.

Topirea. Determinarea experimentală a căldurii de topire. Variaţia volumului corpurilor la topire şi solidificare. Dependenţe între punctul de topire şi presiune. Ingheţarea soluţiilor.

Vaporizarea şi condensarea. Fierberea. Dependenţa între temperatura de fierbere şi presiune. Determinarea experimentală a căldurii de vaporizare. Fierberea soluţiilor.

Vapori saturanţi şi nesaturanţi, proprietăţile lor. Variaţia presiunii vaporilor saturanţi cu temperatura, independenţa presiunii de volum.

Umiditatea absolută. Umiditatea relativă. Higrometre.

Lichefierea gazelor Punctul critic.

Echivalentul mecanic. Schema unei maşini cu vapori. Motor cu combustie internă. Randamentul maşinii cu vapori şi a motorului cu combustie internă.

ELECTRICITATEA

Cele două feluri de electricitate. Acţiunea reciprocă a sarcinilor electrice. Legea lui Coulomb. Electroscop. Repartizarea electricităţii pe suprafaţa conductorului. Electrizarea prin influenţă.

Cîmpul electric. Intensitatea cîmpului şi calcularea lui în cele mai simple cazuri. Noţiunea generală despre potenţial electric. Unitatea de diferenţă de potenţial. Voltul. Capacitatea electrică. Unitatea de capacitate electrică. Condensatorii şi întrebuinţarea lor. Gruparea condensatorilor.

Definiţia curentului electric. Intensitatea curentului. Unitatea de intensitate de curent — amperul. Legea lui Ohm. Rezistenţa conductorului. Unitatea de rezistenţă. Ohmul. Rezistenţa specifică. Formula rezistenţei electrice. Dependenţa rezistenţei de temperatură. Reostate.

Legarea în serie şi în paralel a conductorilor.

Legea lui Ohm pentru un circuit închis. Legarea în serie şi în paralel a elementelor galvanice.

Energia şi puterea curentului. Unităţi de energie şi de putere. Energia curentului electric şi transformarea ei în alte feluri de energie.

Legea Joule — Lenz. Aparatele de încălzit. Becul cu incandescenţă a lui A. N. Ladighin. Siguranţe electrice.

Electroliză. Legile lui Faraday pentru electroliză. Inventatorul galvanoplastiei, B. S. Iacobi. Noţiuni de disociaţie electrolitică. Elementul Volta şi Daniell. Principiul acumulatorilor. Principiul funcţionării elementelor galvanice.

Magneţi naturali şi artificiali. Inducţie magnetică. Cîmpul magnetic. Magnetism terestru. Cîmpul magnetic al unui curent rectiliniu. Regula burghiului. Cîmpul magnetic al unui curent circular. Cîmpul magnetic al unui solenoid. Electromagnetul. Soneria şi telegraful electric. Acţiunea cîmpului magnetic asupra unui curent mobil. Ampermetrul şi voltmetrul, introducerea lor în circuite.

Inducţia electromagnetică. Producerea forţei electromotoare de inducţie. Experienţa lui Faraday. Regula lui Lenz. Sensul curentului indus. Autoinducţia. Bobina Ruhmkorf: Curentul alternativ. Principiul alternatorului. Principiul generatorilor şi al motorilor cu curent continuu. Colectorul. Telefonul.

Transformatori electrici. Transportul energiei electrice la distanţă.

Curentul electric în gaze. Raze catodice, natura şi proprietăţile lor. Emisia de electroni a metalelor incandescente. Descoperirea arcului electric de către V. V. Petrov. Inventatorul sudurii electrice, N. G. Slaveanov. Lampa termoelectronică şi întrebuinţarea ei.

Oscilaţii electromagnetice şi unde. Bazele radiotehnicii. Lămpi de radio.

OPTICA

Izvoare de lumină. Corpuri transparente şi opace. Propagarea rectilinie a luminii. Determinarea vitezei luminii. Umbra şi penumbra.

Legile reflecţiei luminii. Formarea imaginilor într-o oglindă plană. Oglinzi sferice concave. Reflectorul.

Legile refracţiei luminii. Indice de refracţie. Refracţia în prismă şi în lame cu feţe paralele plane. Unghi limită. Reflexie totală internă.

Lentile convergente şi divergente. Formula lentilei (fără deducerea ei). Formarea imaginilor în lentile. Puterea optică a lentilei.

Aparatul de proiecţie. Aparatul fotografic. Lupa. Microscopul. Telescopul. Miopism şi prezbitism. Ochelari.

Descompunerea luminii albe în prismă. Spectrul solar. Spectroscop. Razele invizibile (infraroşii şi ultraviolete). Spectre de emisie şi de absorbţie. Liniile lui Fraunhofer. Noţiunea de analiză spectrală. Noţiuni despre razele X (Röntgen).

Intensitate luminoasă. Unitate de intensitate. Dependenţa intensităţii luminii de distanţa pînă la izvorul luminos şi de oblicitatea razelor. Compararea intensităţii luminoase a diferitelor izvoare. Unităţi fotometrice. Fotometrie.

Noţiuni despre natura ondulatoare a luminii. Interferenţa luminii.

Acţiunea luminii. Presiunea luminii. Experienţele lui P. N. Lebedev. Efectul fotoelectric.

STRUCTURA ATOMULUI

Structura atomului, nucleul, izotopi, învelişul electronic al nucleului. Radioactivitatea. Dezagregarea nucleului. Noţiuni despre energia nucleară.

(Va urma)

Noi locuinţe pentru oamenii muncii

Ca în fiecare an şi anul acesta numeroase familii de metalurgişti şi mineri din minele de metale feroase se vor muta în apartamente noi construite pentru ei.

La Hunedoara, de pildă, se execută în prezent ultimele lucrări la 258 de apartamente, dintre care 123 vor fi date în folosinţă peste puţin timp, iar 135 pînă la 23 August. Alte 5 blocuri cu 222 de apartamente sînt în curs de tencuire, iar 3 blocuri cu 99 de apartamente sînt în construcţie. De asemenea, la Teliuc se află în stadiul de finisare un bloc cu 8 apartamente, iar altul, tot cu 8 apartamente, este aproape terminat. Metalurgiştii de la Reşiţa vor primi şi ei în folosinţă, pînă la 23 August, 3 noi blocuri cu 95 de apartamente, cei de la S.R.U.P.-Reşiţa 30 de apartamente, cei de la Bocşa Romînă alte 30, iar cei de la Baia Mare, două blocuri. Alte 3 blocuri cu 63 de apartamente sînt începute la Reşiţa, iar la Baia Mare două blocuri sînt în stadiul de finisare.

In întreaga ţară, pentru muncitorii metalurgişti şi mineri din minele de metale feroase vor fi date în folosinţă pînă la sfîrşitul anului în blocurile muncitoreşti un număr de 1.000 de apartamente.

In afară de blocurile muncitoreşti, pînă la 23 August vor fi terminate 720 de locuinţe individuale. Un număr de 80 de locuinţe individuale vor fi de asemenea gata la sfîrşitul celui de al 3-lea trimestru al anului, iar alte 80 vor intra în construcţie. Numai la Hunedoara, se vor termina pînă la 23 August 46 de locuinţe individuale, la Victoria-Calan 25, iar la Cîmpina 12.

(Agerpres)

Comemorarea a 50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov

In cadrul manifestărilor închinate comemorării a 50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov, miercuri seara, la Parcul Prieteniei Romino-Sovietice din Capitală, scriitorul Marcel Breslaşu a conferenţiat despre viaţa şi activitatea literară a marelui scriitor rus.

După ce a trecut în revistă momentele semnificative din viaţa lui Anton Pavlovici Cehov, scriitorul Marcel Breslaşu a vorbit despre opera acestuia.

După conferinţă s-au citit fragmente din lucrările lui Cehov şi s-a prezentat filmul „Copilul nimănui", realizat după una din lucrările sale.

★

Uniunea Scriitorilor din R.P.R. împreună cu Arlus, şi Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a organizat o serie de manifestări de comemorare a marelui scriitor rus Anton Pavlovici Cehov.

Scriitorii din Capitală au comemorat miercuri seara, la Casa Scriitorilor, în cadrul unei adunări, împlinirea a 50 de ani de la moartea marelui scriitor.

Alături de scriitori, au fost prezenţi numeroşi alţi oameni ai artei şi culturii, ziarişti, reprezentanţi ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., şi ai Arlus-ului.

In prezidiul adunării au luat loc scriitorii: Cezar Petrescu, E. Frunză, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Zaharia Stancu, redactor şef al Gazetei Literare, M. Davidoglu, şi V. Em. Galan, laureaţi ai Premiului de Stat.

Deschizînd adunarea, scriitorul Cezar Petrescu a spus că scriitorii vîrstnici au avut de învăţat întotdeauna din opera lui Cehov.

„Opera lui Cehov m-a ajutat să mă formez ca om şi scriitor. De aceea recomand cu căldură tineretului nostru opera acestui mare scriitor"

A vorbit apoi scriitorul Eusebiu Camilar care a înfăţişat condiţiile în care a trăit şi a creat A. P. Cehov.

In încheiere, scriitorul Eusebiu Camilar a spus: „Frumuseţea pentru care milita arta lui Cehov nu se putea naşte în condiţiile în care a trăit scriitorul. Frumuseţea omului nu poate fi concepută decît în libertate. Adevărul şi libertatea sînt feţele cele mai frumoase ale vieţii. Ele şi-au găsit adevărata întruchipare în operele scriitorilor care au creat şi crează în societatea nouă socialistă"

Actorii V. Maximilian, artist emerit al R.P.R., N. Brancomir şi Al. Critico au citit apoi din opera lui Anton Pavlovici Cehov. (Agerpres).

Conferința de la Geneva

Bedell Smith va prelua conducerea delegației S.U.A. la conferința de la Geneva

PARIS 14 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că un comunicat oficial dat publicității la Paris a anunțat că secretarul de stat adjunct al S.U.A., Walter Bedell Smith, va prelua conducerea delegației Statelor Unite la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. Comunicatul anunță că Bedell Smith urmează să sosească la Geneva în cursul viitoarelor 48 de ore.

Intrevedere între Fam Van Dong și ministrul de externe al lui Bao Dai

GENEVA 14 (Agerpres). — La 14 iulie Fam Van Dong, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, șeful delegației vietnameze la Geneva, a avut o întrevedere cu Tram Van Do, ministrul de externe al lui Bao Dai.

Mendès France și Eden au sosit la Geneva

PARIS 14 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Pierre Mendès-France, primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Franței și Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii au sosit la Geneva, unde continuă conferința miniștrilor de externe pentru rezolvarea problemei indochineze.

Prînz oferit de V. M. Molotov în cinstea lui Ciu En-lai și Fam Van Dong

GENEVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 iulie, V.M. Molotov, prim vice președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un prînz în cinstea lui Ciu En-lai, președintele Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, și Fam Van Dong, vice președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Vietnam.

La prînz au mai participat membrii delegațiilor U.R.S.S., Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva, precum și experți și consilieri.

Delegația comercială chineză a plecat din Londra la Geneva

LONDRA 14 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, delegația comercială chineză a plecat miercuri cu avionul din Londra, cu destinația Geneva.

In cursul celor 16 zile petrecute în Anglia, delegația chineză a vizitat numeroase centre industriale și comerciale și a avut întrevederi cu diverse personalități engleze asupra posibilităților dezvoltării relațiilor comerciale între Anglia și R. P. Chineză.

Cu privire la convorbirile tripartite între Dulles, Mendès-France și Eden

PARIS 14 (Agerpres). — In după amiaza zilei de miercuri au luat sfîrșit la Paris convorbirile tripartite între Dulles, secretarul Departamentului de stat al S.U.A., Mendès-France, primul ministru al Franței și Eden, ministrul de Externe al Marii Britanii.

După trei ședințe care au avut loc în cursul zilelor de marți și miercuri a fost dat publicității un comunicat. Comunicatul relevă că discuțiile s-au axat asupra problemei Indochinei. Secretarul de stat John Foster Dulles, se arată în comunicat, a dat explicații asupra atitudinii guvernului său în ce privește discutarea problemei indochineze la conferința de la Geneva, precum și în legătură cu „limitele în care guvernul american dorește să se fixeze." Comunicatul arată de asemenea că în urma insistențelor premierului francez și ministrului de Externe al Angliei, secretarul de stat adjunct, Bedell Smith, urmează să sosească în curînd la Geneva pentru a prelua conducerea delegației americane.

Agențiile de presă occidentale relatează totodată că înaintea ultimei ședințe și a redactării comunicatului final, John Foster Dulles a avut două convorbiri telefonice cu președintele Eisenhower. Imediat după conferință, Eden și cu Mendès-France au plecat spre Geneva. Intr-o declarație făcută înaintea plecării, Mendès-France s-a declarat satisfăcut de convorbirile de la Paris. „Convorbirile noastre au fost lungi, deoarece subiectele dezbătute au fost grave și importante".

După conferință, Foster Dulles a anunțat că a fost convins de necesitatea preluării conducerii delegației de la Geneva de către un diplomat cu grad superior.

Convorbirile de la Paris și rezultatul lor au stîrnit un interes foarte viu în rîndurile observatorilor atît de la Geneva cît și din capitalele europene. Recenta întrunire de la Paris prezintă o asemănare izbitoare cu călătoria lui Dulles din preajma conferinței de la Geneva, consacrată de asemenea problemelor Asiei de sud-est.

Corespondentul agenției France Presse de la Geneva a arătat totodată că Dulles, de îndată ce a pus piciorul pe pămîntul francez a declarat că „a considerat întotdeauna că un pact defensiv al Asiei de sud-est ar ajuta Franței în negocierile de la Geneva, adăugind că el continuă să gîndească astfel. Din această declarație — continuă comentatorul agenției France Presse, reiese că Dulles continuă să facă tot ce-i stă în putință pentru încheierea unui astfel de pact".

Observatorii din capitala Franței exprimă părerea că comunicatul oficial, precum și declarația lui Mendès-France nu permite să se tragă concluzii că Dulles și-ar fi convins interlocutorii. Din relatările agențiilor de presă reiese totuși că în cursul ședințelor, Dulles a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-și impune punctul de vedere, dar că s-au conturat precis divergențe de păreri. „Fiecare parte, scrie corespondentul din Paris al agenției France Presse, și-a prezentat punctul de vedere în mod precis și ferm..."

DIN LUPTA ȘI VIAȚA tineretului de peste hotare

Conferința pe întreaga Coree a activului de tineret și-a încheiat lucrările

PHENIAN 14 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 13 iulie, Conferința pe întreaga Coree a activului de tineret și-a continuat dezbaterile. Cuvîntarea de salut rostită de I. A. Zubcov, conducătorul delegației U.T.C.L., a fost întîmpinată cu căldură de asistență.

In numele C.C. al U.T.C.L., Zubcov a transmis conferinței drapelul U.T.C.L., ca semn al prieteniei dintre tineretul sovietic și tineretul coreean.

Conferința a adresat un apel întregului tineret coreean și o scrisoare mareșalului Kim Ir Sen. Apelul cheamă tineretul din Coreea să participe mai activ la îndeplinirea și depășirea planului trienal al economiei naționale, să lupte cu perseverență pentru unificarea pașnică a patriei, să întărească și să dezvolte prietenia și solidaritatea cu tineretul din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, și țările de democrație populară.

Cu aceasta, conferința pe întreaga Coree a activului de tineret și-a încheiat lucrările.

Conferința Internațională a Studenților din institutele agricole

SOFIA 13 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: La 12 iulie conferința Internațională a Studenților din institutele agricole a discutat raportul consacrat metodelor de stimulare (ridicarea activității vitale) a plantelor agricole. Luînd cuvîntul la discuții, delegatul sovietic M. A. Giulhesan, aspirant la Institutul agricol din Erevan, a subliniat marea importanță practică a metodei stimulării pentru sporirea productivității culturilor agricole.

La sfîrșitul ședinței din 12 iulie, A. N. Karpenko, profesor la Academia agricolă „Timiriazev" din Moscova a prezentat raportul „Mecanizarea proceselor din agricultură".

Raportorul a fost primit cu căldură de către participanții la conferință.

Pe adresa conferinței au sosit telegrame de salut din partea instituțiilor de învățămînt superior din numeroase țări.

Inmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" lui Sahib Sing Sokhei

MOSCOVA 14 (Agerpres). — La 14 iulie, în sala Sverdlovsk din Kremlin, a avut loc solemnitatea înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", eminentului activist pe tărîm social din India — generalul maior, Sahib Sing Sokhei.

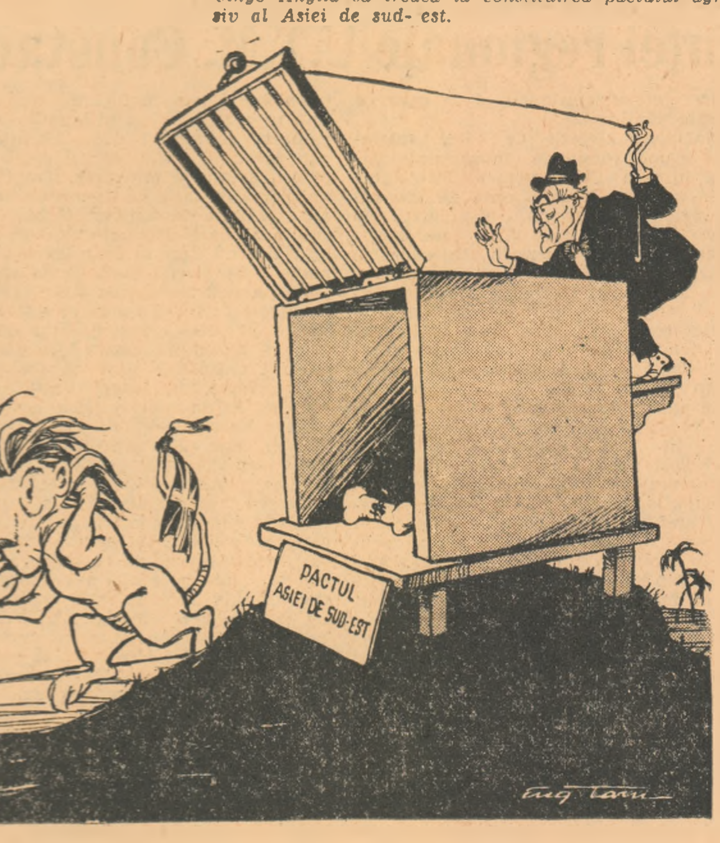
La solemnitate au fost de față ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., dl. K. P. S. Vasankara Menon, precum și delegația oamenilor de știință indieni care vizitează Uniunea Sovietică.

Au vorbit despre meritele laureatului în lupta pentru pace acad. Skobelțin, președintele Comitetului pentru decernarea premiilor internaționale Stalin, academicienii Vladimir Enghelgardt și Evgheni Pavloviski, Nikolai Tihonov, președintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii etc.

Asistența a ascultat apoi cu deosebită atenție cuvîntarea rostită de Sahib Sing Sokhei.

Capcană „made în U.S.A."

Guvernul S.U.A. depune mari eforturi pentru a convinge Anglia să treacă la constituirea pactului agresiv al Asiei de sud-est.

Leul britanic între tentație și prudență.
Desen de **EUGEN TARU**

In Camera Comunelor din Anglia

LONDRA 14 (Agerpres). — Miercuri după amiază în Camera Comunelor au început dezbaterile pe marginea problemelor de politică externă.

Liderul opoziției laburiste, Clement Attlee, care a luat primul cuvîntul, s-a ocupat în special de chestiunea admiterii Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, subliniind că ocuparea locului ce revine de drept reprezentantului Guvernului Central Popular, de către marioneta gomindanistă, este „o greșeală, o lipsă de înțelepciune și un fapt contrar principiilor O.N.U.". Attlee a recunoscut de asemenea că reglementarea problemei coreene și a celorlalte probleme din Asia, nu poate fi asigurată decît prin participarea reprezentantului legal al Chinei populare la lucrările Consiliului de Securitate al O.N.U. El s-a pronunțat totodată în favoarea înapoierii către China a insulei Taiwan.

Exprimîndu-și convingerea în posibilitatea coexistenței pașnice a unor țări cu sisteme politice diferite, liderul opoziției laburiste a arătat că în Anglia domnește teama față de actuala orientare a politicii externe americane. In legătură cu aceasta, Attlee, deși cunoscut partizan al armatei europene, a dezaprobat presiunile exercitate de S.U.A. asupra Franței pentru a obține ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, calificînd aceste presiuni drept „primejdioase". Ocupîndu-se de recentele evenimente din Guatemala, el a criticat de asemenea atitudinea adoptată de reprezentantul Statelor Unite în Organizația Națiunilor Unite în această problemă. Totodată, Attlee și-a exprimat speranța că tratativele anglo-egiptene în problema Canalului de Suez se vor încheia cu un acord.

Răspunzînd discursului liderului laburist, premierul Churchill a afirmat că problema admiterii Chinei în Organizația Națiunilor Unite va putea fi ridicată din nou în luna septembrie.

In ce privește tratativele asupra evacuării zonei Canalului de Suez, primul ministru britanic a subliniat că „întrucît Statele Unite au interese strategice în Egipt și în zona Canalului de Suez, sînt de părere că răspunderea pentru rezolvarea acestei probleme nu trebuie să mai depindă în exclusivitate de guvernul britanic".

In încheiere, Churchill s-a referit la problema reînarmării Germaniei occidentale, afirmînd din nou că dacă Franța nu va ratifica tratatul armatei europene, guvernele S.U.A. și Angliei vor acorda Germaniei suveranitatea militară în limita celor două zone ocupate în prezent de trupele americane și britanice.

„Scrisoare deschisă adresată cancelarului Adenauer"

PARIS 14 (Agerpres). — Ziarul „Combat" publică o „Scrisoare deschisă adresată cancelarului Adenauer" în care scrie printre altele:

Domnule cancelar,

Presiunile pe care le exercitați asupra guvernului republicii noastre au drept singur rezultat dezvăluirea existenței unui complot care, dacă ar reuși, ar lipsi Europa de sensul cuvîntului democrație și de idealurile de libertate și umanism ale omenirii. Ne-ați dat să înțelegem cît se poate de limpede: sau ratificam tratatul de la Paris, care instituie comunitatea defensivă europeană cu tehnocrația sa supranațională, sau vom avea de înfruntat perspectiva creării unei armate germane cu un stat major prusac.

Am înțeles foarte bine, domnule cancelar, alternativa pe care ne-o propuneți. Dar nici una din cele două soluții ce ni se oferă nu ne par capabile de a construi o Europă așa cum o concepem în spiritele și inimile noastre... Noi dorim într-adevăr să reconstruim Europa. Dar această construcție, sau mai precis această operă continuă de creație, implică definirea unor țeluri politice comune, permanent adaptate la realitățile momentului...

Dacă așa cum pretindeți, vă temeți cu sinceritate de o nouă dominație prusacă asupra Germaniei „trebuie să înțelegeți că și noi ne temem de o dominație germană asupra „micii Europe". Dacă militarismul prusac vi se pare a fi un motiv de îngrijorare, acest motiv este cu atît mai valabil pentru noi. De aceea, nu dorim să riscăm aventura pe care o implică crearea unei armate comune.

In loc de a ne dovedi sinceritatea dvs., tonul pe care-l folosiți adresîndu-vă Franței și reprezentanților săi sînt pentru noi, dimpotrivă, motive de neliniște și nu putem decît să ne exprimăm dezolarea de a vă vedea pierzîndu-vă sîngele rece — sau acel auto-control, cum spun stăpînii dvs. anglo-saxoni. Această lipsă de ponderație constituie o greșeală gravă, căci nu aveți nici dreptul și — din fericire — nici forța, care din păcate uneori prevalează asupra dreptului, pentru a vă exprima în felul acesta. Intre Elba și Rin, suveranitatea aparține celor trei puteri occidentale, și Franța este una dintre ele.

Nu nutrim un sentiment de ură față de poporul german. Dar, domnule cancelar, pasiunea dumneavoastră pentru mica Europă nu trebuie să vă orbească! Ea ne obligă să ne aducem cu și mai multă tărie aminte de trecut".

Primirea de către G. M. Malenkov a dr. Saifuddin Kitchlew

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 iulie, G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit pe dr. Saifuddin Kitchlew, președintele Consiliului Păcii din întreaga Indie, aflat la Moscova în urma invitației Comitetului sovietic pentru apărarea păcii și V.O.K.S.

Li Sin Man va pleca în S.U.A.

WASHINGTON 14 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 26 iulie Li Sin Man va pleca în S.U.A. pentru a duce tratative cu conducătorii americani asupra unificării prin forță a Coreei în urma eșuării discuțiilor de la Geneva în problema coreeană.

Se știe că Li Sin Man a făcut în repetate rînduri declarații războinice amenințînd cu „marșul spre nord".

In cadrul călătoriei sale în S.U.A., care va dura 4-5 zile, el va cere din nou sprijinul militar al conducătorilor americani în aplicarea planurilor sale agresive.

ȘTIRI SPORTIVE

Pe marginea întîlnirii dintre echipa Szegedi Haladas și selecționata tineretului

Stadionul Republicii a găzduit ieri întîlnirea de fotbal dintre echipa Szegedi Haladas (R.P. Ungară) și o selecționată a tineretului din țara noastră. Intîlnirea s-a terminat la egalitate: 3—3 după ce în prima repriză echipa noastră conducea cu 3—2 prin punctele înscrise de Dragoman, Ene și Peretz.

Echipa Haladas, deși condusă cu 3—2 în prima repriză a reușit ca în minutul 88 printr-o lovitură plasată, trasă de Rubay, să obțină egalarea. Formația maghiară, deși lipsită de forță și condiție fizică, a impresionat prin remarcabila tehnică individuală a jucătorilor, prin jocul inteligent, plin de fantezie a liniei de atac unde au excelat îndeosebi interii Cziraki și Csanyi.

Selecționata tineretului nostru a desfășurat un joc nesatisfăcător, lăsînd impresia că nu vrea să cîștige, că îi este indiferent rezultatul întîlnirii. Unii jucători au comis greșeli elementare care puteau fi cu ușurință evitate. Al doilea gol înscris de echipa maghiară putea fi lesne evitat dacă Toma, mai atent, nu avea inspirația nefericită să iasă din poartă atunci cînd nu trebuia.

Avantajul de un punct a fost suficient pentru ca selecționata tineretului, în repriza secundă să nu mai întreprindă nimic. Jucătorii păreau niște spectatori blazați care așteptau nerăbdători fluierul final. Linia de atac s-a retras în apărare; cînd mingea ajungea în careul echipei maghiare nu găsea nici un jucător al selecționatei tineretului. Ene a jucat leneș, aștepta ca fiecare minge să i se aștearnă cuminte la picioare, nu a căutat să lupte pentru a intra în posesia ei. Gîrleanu a tras multe lovituri de gol, și toate au fost „pasate" cu o precizie uimitoare jucătorilor maghiari. Neagu a muncit, dar s-a risipit în multe acțiuni inutile.

Selecționata tineretului, alcătuită în general din jucători tineri și talentați a pierdut un meci pe care putea să-l cîștige. Lenevia desăvîrșită, lipsa de combativitate și a sentimentului de răspundere a împiedicat-o să realizeze un lucru la care posibilitățile sale tehnice îi dădeau dreptul. Cînd în minutul 88 formația maghiară a obținut egalarea, selecționata tineretului a atacat insistent, a tras „două bare", a pus la grea încercare apărarea echipei Haladas. Numai că trezirea jucătorilor selecționatei tineretului din starea de lenevie și plictiseală s-a făcut tîrziu, mult prea tîrziu pentru ca rezultatul să mai poată fi schimbat.

Credem că nu trebuiesc date uitării învățămintele desprinse din această întîlnire. Jucătorii selecționatei tineretului, sportivi cu posibilități serioase de dezvoltare, trebuie să învețe nu numai o tehnică înaltă (și au multe de făcut în această direcție) ci și în același timp, trebuie să învețe să lupte cu toate puterile, de la primul pînă la ultimul minut pentru obținerea victoriei.

Meciul de șah U.R.S.S — Suedia

STOCKHOLM 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 iulie a luat sfîrșit meciul de șah dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice și Suediei. In această zi s-a jucat partida întreruptă dintre Keres și Stolz. Marele maestru sovietic Keres și-a valorificat cu exactitate avantajul de la întrerupere și a obținut victoria. Astfel, scorul final al întîlnirii a fost de 13—3 în favoarea echipei șahiștilor sovietici.

Seara, după terminarea întîlnirii, ambasadorul U.R.S.S. în Suedia, K. Rodionov a oferit o recepție în cinstea echipei U.R.S.S. La recepție au mai participat președintele Federației internaționale de șah (F.I.D.E.) Folke Rogard, (Suedia), Ilmakunas, (Finlanda), vicepreședintele F.I.D.E., șahiștii suedezi, reprezentanții diplomatici ai țărilor de democrație populară și ziariști suedezi.

Recepția a decurs într-o atmosferă de caldă prietenie.

SCRISOARE DESCHISĂ RODICĂI

Arnoldo Palacios
scriitor columbian

Zilele din urmă mi-au adus o surpriză plăcută. Am primit din Columbia un plic care conținea mai multe foi de hîrtie împăturite. Și cum era normal am citit mai întîi scrisoarea pe care mi-o trimiteau părinții.

Am luat apoi în mînă cealaltă scrisoare. Mă așteptam să fie trimisă de unul din frații mei. Spre surpriza mea citii însă: „Tovarășe Arnoldo..." în limba romînă. Mai citii odată. Intr-adevăr nu era nimic greșit. Am aruncat apoi o privire asupra scrisorii. Era scrisă în întregime în romînește. Din încurcătură mă scoase doar semnătura: Rodica Priboi. Imi scria deci o romîncă.

Scrisoarea Rodicăi a parcurs un drum lung. De la Iași în Columbia și de acolo la București.

Da, îmi amintesc foarte bine de tine Rodica, de acea zi a închiderii Festivalului de la București cînd ne aflam împreună în mijlocul mulțimii. La drept vorbind nu am discutat prea mult. Se pot număra pe degete cuvintele pe care le-am schimbat. Dar niciodată nu m-am înțeles cu cineva atît de bine. Pe atunci se schimbau la repezeală mii de adrese și eu dragă prietenă, ți-am dat adresa părinților mei care locuiesc într-un sătuc îndepărtat din Columbia. Și tu mi-ai scris acolo. Tatăl mi-a trimis scrisoarea înapoi în Romînia.

Imi ceri să-ți vorbesc despre Columbia, să ți-o descriu și pentru aceasta voi încerca pe scurt să-ți povestesc cîteva lucruri mai semnificative despre țara mea.

Douăsprezece milioane de locuitori răspîndiți pe un teritoriu de 1.300.000 km. pătrați așezați pe coastele scăldate de apele Pacificului și ale Atlanticului — iată Columbia. Ca multe din țările sud-americane Columbia este o țară bogată avînd aur, platină, cauciuc, petrol, banane trestie de zahăr, orez, porumb etc. Oamenii se ocupă cu creșterea animalelor. Se dezvoltă industria textilă și metalurgică. Baza economică a țării o constituie însă plantațiile de cafea.

Dar înșirarea tuturor acestor bogății nu pot da o imagine completă despre țara mea. Cînd vorbești despre aur și platină, despre cafea și banane trebuie neapărat să vorbești despre cei ce dețin toate acestea: monopoliștii nord-americani. Aceștia fac ca poporul nostru să fie sărac într-o țară bogată.

Un exemplu viu pentru un vizitator al Columbiei, despre viața țării noastre, despre contrastele ei o oferă Bogota. Acest oraș — capitala țării, este așezat la o înălțime de 3500 m. în mijlocul unei savane de necuprins, veșnic verde, avînd o climă plăcută, primăvăratică. El are aproape un milion de oameni. E un oraș modern, dar numai în centru. In rest parcurgi zeci și zeci de ulicioare în care oamenii trăiesc în cocioabe, lipsiți de apă și canalizare. Nu e rar spectacolul cînd la umbra făcută de un luxos „Buick" dormitează șomerii. Această scenă vrea parcă să exprime tipicul pentru țara mea.

Și acum cîteva cuvinte despre istoria țării mele. Incă din primii ani ai existenței sale poporul columbian a luptat pentru independența țării. Atunci lupta era dusă împotriva asupritorilor spanioli. La 7 august 1819 a fost cîștigată ultima luptă împotriva coroanei spaniole. Dar sfîrșitul bătăliilor împotriva colonialiștilor spanioli nu a însemnat decît începutul luptelor pentru constituirea republicii. Insăși eliberatorul țării, Simon Bolivare a fost izgonit de popor cînd s-a proclamat dictator.

Te-aș ruga Rodica să reții încă o dată din istoria zbuciumată a poporului meu: anul 1851 cînd s-a decretat eliberarea sclavilor. Desigur că nu e nevoie să-ți mai spun că nu le mai atrăgător să fi robul unui trust yankeu chiar dacă această robie nu e consfințită prin lege ci prin relații economice.

Anii din urmă înseamnă pentru poporul meu ani de intensificare a mizeriei, de creștere a terorii. In 1948 democratul columbian George Eliecer Gaitan este asasinat pe una din străzile centrale ale Bogotei. Crima umple de mînie poporul; la Bogota au loc ciocniri sîngeroase între populația indignată și poliție. In multe orașe puterea este preluată de reprezentanți populari. Insă aripa liberală a burgheziei columbiene înspăimîntată pactizează cu reacțiunea. Este adus la putere falangistul Laureano Gomes. Se trece la arestări în masă. Dar partea cea mai conștientă a muncitorimii și țărănimii nu mai putea fi oprită din elanul ei revoluționar. Partidul Comunist din Columbia pune în fața întregii populații muncitoare sarcini imediate ca: restabilirea libertăților democratice, lupta pentru independență națională, reforma agrară și lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume.

In iunie 1953 printr-o lovitură militară este adus la putere generalul Rojas Pinila. Și fiecare dintre acești dictatori au înțeles să-și înscrie numele în istoria țării prin crunte represiuni. In ultimii 5 ani pămîntul țării a fost udat de sîngele a cel puțin 60.000 de patrioți uciși. Și țara noastră cunoaște un Lidice: satul Yacopi care a fost șters de pe fața pămîntului ca măsură represivă de către forțele reacționare columbiene.

De curînd, ziarele ne-au adus vestea unei noi crime sîngeroase: asasinarea mai multor studenți democrați columbieni.

Ți-am povestit pînă acum unele lucruri generale despre țara mea. Tu îmi ceri să-ți scriu și despre familia mea. Noi trăim într-o regiune minieră în nord-estul Columbiei unde majoritatea populației o constituie negrii, urmașii vechilor sclavi aduși cu forța din Africa.

O parte a anului o petrecem într-un cătun alcătuit din căsuțe de lemn acoperite cu paie uscate. Oamenii dorm îndeobște pe jos, pe un așternut de paie. Imi amintesc de fratele meu care avea drept pernă... un butuc de lemn. Principala hrană, este bananul ca și porumbul și orezul. Din cînd în cînd oamenii mai gustă cîte o bucățică de caș care este adus din orașele îndepărtate și ajunge aici aproape putrezit.

O altă parte a anului, o petrecem aproape de izvoarele unui rîu. Acolo ne ocupăm de minerit. Este o muncă ce se aseamănă cu munca sclavilor de acum cîteva veacuri deoarece se lucrează cu unelte primitive. Viața se scurge aci nespus de trist și monoton: în timpul zilei sub arșița soarelui tropical, singurii tovarăși îți sînt păsările silvestre; din cînd în cînd auzi lătratul unui cîine, or, freamătul codrului sub adierea vîntului.

Nu pot să trec cu vederea Rodica faptul că în această regiune mai supraviețuiesc indienii, care duc o viață mai grea chiar decît a negrilor. Indianul fuge de sate și orașe. Este cu totul neștiutor de carte căci niciodată nu i se dă posibilitatea să învețe fiind considerat un gen de „paria" al societății. Indienii umblă aproape goi sub soarele dogoritor. După bucata simplă de postav care atîrnă de centură, după colierele de perle și brățările de argint cu care se împodobește recunoști cu ușurință orice indian. Ei nu vorbesc limba spaniolă ci propria lor limbă nescrisă.

Cred că ai înțeles Rodica ...N-am plecat atunci din București ci am rămas aci pentru un tratament medical important.

Ceilalți columbieni au întîmpinat mari greutăți la întoarcerea în patrie. La intrarea în Canalul Panama au fost reținuți de poliția Statelor Unite. Li s-au răscolit toate bagajele și polițiștii au notat titlul fiecărei cărți sau publicații pe care o aduceau cu ei. O bucată de săpun romînesc a fost despachetată pentru a se vedea dacă nu conține cumva ...„comunism". Unui prieten i s-a confiscat și unul din romanele lui Mihail Sadoveanu considerat drept „propagandă comunistă".

Aștept acum să-mi scrii din nou.

Doresc să închei cu un ultim fapt: dar nu din Columbia ci din București. Am cunoscut în spital un tînăr coreean Li-Cian-Ciu. Ne-am împrietenit. De multe ori însă îmi era rușine de el la gîndul că soldați columbieni au fost trimiși, la ordinul S.U.A., în Coreea. Dar Li-Cian-Ciu nu mi-a vorbit nimic despre aceasta. El a înțeles să deosebească poporul columbian de o clică de vînzători de țară.

Și aceasta m-a făcut să înțeleg mai bine ce înseamnă prietenia între oameni din țări diferite. O astfel de prietenie s-a cimentat și între noi doi, dragă Rodica în zilele minunate ale Festivalului de la București.

Scurte știri

● La 13 iulie 1954, ora 12.30, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze a primit pe V. K. Krisna Menon, delegatul Indiei la O.N.U.

● Comitetul Unional pentru comemorarea a 50 de ani de la moartea marelui scriitor rus Anton Cehov a invitat în U.R.S.S. cu acest prilej oaspeți străini — scriitori și activiști pe tărîm social. La 13 iulie au sosit la Moscova scriitorul german Willi Bredel, poetul romîn Mihail Beniuc și omul de litere chinez, Ba Cin.

La aerodrom oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai cercurilor literare din capitala sovietică.

● Agenția Vietnameză de Informații anunță că la 7 iulie, într-un punct situat la sud de orașul Hadong, în delta fluviului Roșu, au fost uciși și răniți 400 militari francezi.

● Ziarele anunță că greva celor 107.000 muncitori forestieri din vestul Statelor Unite continuă. Greviștii cer îmbunătățirea salariilor.

● Potrivit datelor Biroului canadian de statistică, în Canada continuă să crească șomajul. In aprilie 1954, numărul șomerilor totali era de 803.000 față de 165.000 cu un an în urmă.

● Potrivit relatărilor presei germane, după o oarecare scădere a nivelului apelor Dunării, la 12 iulie s-a înregistrat o nouă creștere bruscă a apelor. Intr-un mare pericol se află orașul Deggendorf din Bavaria, unde apele au rupt digul. In oraș școlile și întreprinderile sînt închise. Toți locuitorii orașului între 18 și 60 ani sînt mobilizați în lupta împotriva inundației. După părerea specialiștilor calamitățile naturii din Bavaria sînt cele mai grave din întreaga Europă centrală din ultimele cîteva secole. In regiunile din Republica Democrată Germană, care au avut de suferit de pe urma inundațiilor — Leipzig, Gera, Karl Marx-Stadt, Halle — s-a înregistrat în ultimele zile o scădere simțitoare a nivelului apelor. Ziarele relatează despre ajutorul plin de abnegație acordat de ostașii sovietici populației sinistrate. Astfel, în regiunea Gera, ostașii sovietici, cu riscul vieții au salvat 12 oameni.

● Intr-o serie de regiuni din Austria, inundațiile au luat proporții catastrofale. Au avut de suferit îndeosebi orașele Krems, Melk și Pechlarn. In multe regiuni ale Austriei Inferioare, trupele sovietice iau parte activă la lucrările de salvare. In dimineața zilei de 13 iulie, a început evacuarea populației din cartierele din Viena amenințate de inundație. O serie de străzi și de piețe din apropierea Dunării au și fost acoperite de apă. In cîteva districte din vestul Austriei, circulația pe căile ferate a fost întreruptă.

● După cum se anunță din Washington, comisia pentru Afacerile Externe a Camerei Reprezentanților din S.U.A. a adoptat o rezoluție prin care se pronunță împotriva restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

● După cum transmite agenția France Presse, tradiționala paradă militară cu prilejul zilei de 14 iulie s-a desfășurat miercuri dimineața la Paris în prezența președintelui republicii, René Coty, a președintelui Consiliului de Miniștri, Pierre Mendès-France, a membrilor guvernului și corpului diplomatic.

● La invitația Comitetului Central al Comsomolului, la Moscova a sosit o delegație a Uniunii Tineretului Revoluționar din Mongolia, compusă din 15 persoane. Delegația este condusă de Eldev-Ocirin Darjsurun, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Revoluționar din Mongolia.

SPECTACOLE

JOI 15 IULIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Grădina „Progres": O noapte la Veneția; **Republica, I. C. Frimu:** Clochemerle; **Infrățirea între popoare:** Crîngul de călini; **Maxim Gorki:** De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor (după amiază); **Lumina:** Marile speranțe; **Victoria, Gh. Doja:** Vinovați fără vină; **Elena Pavel:** De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; **Alex. Popov:** Maeștrii baletului rus; **8 Martie:** Balada Siberiei; **Vasile Roaită, Unirea:** Fanfan la Tulipe; **Cultural:** Umbre; **C. David:** Sub oraș; **Alex. Sahia, Munca:** Hamlet; **Flacăra:** Ernst Thälmann; **T. Vladimirescu:** Primăvara; **Arta:** Suspine pe stradă; **Popular:** Nu e pace sub măslini; **M. Eminescu:** Cafeneaua de pe bulevard; **Miorița:** Preludiul gloriei; **Moșilor:** Magazin de stat; **23 August:** Rapsodie caucaziană; **Donca Simo:** Povestea micului cocoșat; **Ilie Pintilie:** Brigada lui Ionuț; **8 Mai:** Așteaptă-mă; **Volga:** Iulia; **1 Mai:** Căsătorie ciudată; **Libertății:** Pulberea argintie; **N. Bălcescu:** Insula misterelor; **Rahova:** Petroliștii din Caspica, Zborul în lună; **Olga Bancic:** Pumnul de fier.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, Secția scrisori Tel Nr. 7.66.91 DIFUZAREA Tel. Nr. 6.3877. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii